

Vydává OÚ Studenec

Studenecský zpravodaj

5/2015

17. srpna

3. září

ZPRÁVY OBECNÍHO ÚŘADU

Rekonstrukce silnice Studenec (kostelecko) – směr Dolní Branná (křižovatka)

V době uzávěrky tohoto čísla Zpravodaje došlo k určitým časovým posunům na této stavbě. Především se jedná o to, že konečný asfaltbetonový povrch v etapách:

4. etapa: Studenec (Špice) – Studenec (konec obce)

5. etapa: Studenec (konec obce) – Zálesní Lhota (křižovatka)

byl položen poslední týden v září, nikoli tedy do konce srpna, jak se původně předpokládalo. Nepodaří se tedy oficiálně pustit provoz v této oblasti o něco dříve, jak jsme si všichni tolik přáli.

Stavební firma požádala o prodloužení realizace stavby do konce listopadu letošního roku z důvodu zdržení výroby betonových monolitů na nový most v Dolní Branné, kde byly po odkrytí zjištěny skryté vady. Původně se totiž předpokládalo pouze s vyspravením dosavadního mostu, nikoli s vybudováním nového.

Mám však pro Vás i pozitivní zprávy. To, co všichni vidíte, je, že se podařilo „spodní“ silnici ve Studenci opravit více (ve větším rozsahu), než se původně předpokládalo. Nadále ještě jednáme a máme příslibenou opravu v úseku od čp. 100 po dům manželů Běhounkových.

Dále jsme vznesli požadavek na opravu dosypu krajnic podél této opravené silnice, kde byl použit materiál obsahující velké kusy kamenů, což je nebezpečné a obyvatelé si na toto stěžovali.

Druhou pozitivní zprávou je ta, že po dlouhých, v tomto případě však můžu napsat i nekonečných jednáních, se podařilo dosáhnout toho, že v jarních měsících příštího roku by měla být celoplošně opravena silnice propojující Zálesní Lhotu a Martinice v Krkonoších!!!

Toto píšu s velkou opatrností, jelikož dokud to nebude, budu mít stále nějaké pochybnosti z důvodu všech reakcí a argumentů, které provázely tato jednání. Musel jsem Vám to však napsat, protože pozitivních zpráv v dnešní době je opravdu málo.

V čase, kdy Vám toto píšu, si uvědomuji, že v době uzávěrky příštího čísla Zpravodaje se budeme blížit k ukončení celkové rekonstrukce silnice, která propojuje naše katastrální území. Po více jak dvou letech se tedy snad dočkáme uklidnění dopravní situace, jaká zde ještě nikdy nebyla. Ale o tom zase příště a snad i naposledy...

Jiří Ulvr, starosta

3. září

22.září

25. září

Zdravotní středisko

V pátek 4. 9. 2015 proběhla kolaudace zdravotního střediska. Oficiální název této stavby zněl: „Snížení energetické náročnosti a instalace tepelného čerpadla do objektu zdravotního střediska Studenec, č. p. 370“. Z pohledu zákona o veřejných zakázkách byla tato akce rozdělena na dvě zakázky, a to: „Snížení energetické náročnosti zdravotního střediska“ a „Instalace TČ do objektu zdravotního střediska“. Na titulní stránce Vám tak přinášíme ucelený, nový pohled na tuto budovu.

Jiří Ulvr, starosta

Drakiáda

Letošní rok jsme se podruhé pokusili uskutečnit drakiádu, která se konala na posvícení, v neděli 13. 9. 2015. Pokus to byl zdařilý, navíc oproti roku loňskému jsme nemuseli hledat náhradní termín. Počasí se opravdu vydařilo a podle mnohých účastníků nemohlo být ani lepší. Obdivoval jsem všechny, především však ty nejmenší, kteří v dosti větrném počasí chtěli sami ovládat draka, bez pomoci někoho většího. Byly chvíle, kdy to vypadalo, že se vznesou všichni. Zároveň mi

bylo smutno těch dětí, kterým drak ulétl. Věřím však, že smutek je již pryč, nadšení z dalšího létání vše přebolelo a třeba zase za rok se všichni potkáme.

Jiří Ulvr, starosta

Nová hala na odpadové hospodářství

V sobotu 26. 9. 2015 byla tato hala uvedena do provozu. Sběrný dvůr pak jako celek bude přístupný ještě v sobotu 10. 10., 24. 10. a 7. 11. 2015, vždy od 9 do 12 hodin. Kontejnery na bioodpad jsou přístupné nepřetržitě do ukončení sezóny. Plán

otevřací doby sběrného dvoru pro rok 2016, včetně ukončení provozu biokontejnerů v roce 2015 a zahájení jejich činnosti v roce 2016, sledujte ve vývěsních skřínkách a na stránkách obce. Děkujeme.

Jiří Ulvr, starosta

Příprava výstavby nových chodníků

Chodník autobusová zastávka „U Trojice“ – směr „Špice (Krušovi)“

Ve druhém letošním čísle našeho Zpravodaje jsem Vám psal o této připravované stavbě.

Po delších, trochu i nepředvídaných skutečnostech, se nám podařilo získat všechny souhlasy vlastníků přilehlých pozemků koncem měsíce září. V současné době jsou základní dokumenty, od kterých se bude odvíjet územní i stavební řízení, podány na stavebním úřadě v Jilemnici. Pokud se vše stihne papírově dořešit do konce roku, chtěli bychom podat žádost o dotaci, která se převážně vypisuje na začátku každého kalendářního roku.

Chodník – cesta p. č. 1045/1 (Chládkovi) – konec obce

Jedná se o jeden z posledních úseků v naší obci podél silnice II. třídy, kde ještě nemáme dořešenou bezpečnost osob pohybujících se v okolí rušné komunikace. I zde již proběhly prvotní kroky: zaměření silnice dopadlo dobře, to znamená, že případná stavba chodníku bude probíhat na pozemku KSS LK a nebude tedy potřeba dalších souhlasů vlastníků přilehlých pozemků. Koncem měsíce září proběhla společná schůzka s projektantem a zástupci KSS LK, aby se tak předem vyřešily nejasnosti ohledně připravovaného projektu. A ještě jedna podstatná věc na závěr, stavba chodníku by měla vést po pravé straně ve směru na Jilemnici.

Chodník „Úsek č.3 – podél silnice II/295 směrem k Zálesní Lhotě“

Po dokončení stavebních prací ohledně rekonstrukce silnice a jejím uvedení do provozu chceme znovu otevřít jednání s vlastníky přilehlých pozemků o možném propojení našich obcí. O tom, jestli nastane nějaký posun v jednání, Vás budeme informovat v některém z dalších vydání našeho Zpravodaje.

Jiří Ulvr, starosta

„Pohoštění obecní polévkou“

Na tomto místě oslovujeme místní, ale i vzdálenější, kdo by měl zájem předvést své umění, ukázky či prodej určitého zboží v sobotu 5. prosince 2015 na této akci. Zájemci ať se přihlásí na OÚ ve Studenci do pátku 27. listopadu 2015. Zajistíme bezplatný pronájem místa i zapůjčeného stánku.

Informace

V měsíci září rezignoval na mandát obecního zastupitele Ing. Václav Urban. Nový mandát pro doplnění patnáctičlenného zastupitelstva tak přísluší prvnímu náhradníkovi z této strany po loňských komunálních volbách, MUDr. Marii Mühlové.

Děkuji panu Ing. Václavu Urbanovi za jeho dosavadní činnost v zastupitelstvu a práci, kterou odvedl pro obec.

Jiří Ulvr, starosta

Ukončení práce v obecním zastupitelstvu

Vážení spoluobčané, dovoluji vám oznámit, že jsem se po posledním jednání zastupitelstva rozhodl ukončit po 17 letech činnost v obecním zastupitelstvu. Omlouvám se všem, které jsem tímto rozhodnutím zklamal, a děkuji všem, kteří mi v 5 volebních obdobích po sobě dali důvěru.

Všechny občany vyzývám k tomu, aby se v budoucnu jednání obecního zastupitelstva aktivně účastnili a zde také vyjádřili svoje názory, které jsou často slyšet pouze při sousedských debatách – a to ať už jsou pozitivní, či negativní.

Obecním zastupitelům přeji do budoucna velké nasazení, mnoho dobrých nápadů a odvalu říkat na jednáních zastupitelstva svoje názory nahlas.

Jako člen finančního výboru bych rád ještě dokončil plánovanou kontrolu obecních výdajů za roky 2014 a 2015.

Ještě jednou všem děkuji za důvěru a všem spoluzastupitelům za roky dobré spolupráce.

Václav Urban

Svatba

Pátek 14. srpna 2015 byl šťastným dnem pro manžele Kateřinu a Petra Junkovy. Přejeme hodně štěstí ve společném životě.

Kompost z komunitních kompostáren na Jilemnicku je certifikovaným hnojivem!

Jilemnicko – svazek obcí zažádal v letošním roce u Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského v Praze o posouzení kvality finálního kompostu z provozu komunitních kompostáren v regionu. Doposud bylo možné využívat získaný materiál pouze pro obecní pozemky.

Po odebrání vzorků materiálu a jejich hodnocení v laboratořích proběhla kontrola samotného provozu na kompostárnách, která shledala postup vyhovující. Díky výsledkům všech kontrolních procesů byla získána tolik očekávaná certifikace a kompost z našich kompostáren je nyní možné rozdávat všem občanům regionu jako hnojivo.

Jilemnicko – svazek obcí může již od tohoto podzimu nabízet zdarma zpracovaný kompost všem zájemcům o jeho využití. Pro informace ohledně odběru kompostu se obraťte přímo na příslušný obecní či městský úřad.

Dne 29. 9. 2015 byl schválen zastupitelstvem Libereckého kraje projekt kotlíkových dotace. Předpokládaný termín vyhlášení programu pro fyzické osoby – vlastníky rodinných domů je prosinec 2015 – leden 2016. Cílem tohoto projektu je výměna kotlů na pevná paliva s ručním přikládáním za:

- Tepelné čerpadlo. – Kotel na pevná paliva. – Plynový kondenzační kotel.
- Instalaci solárně-termických soustav pro přitápění nebo přípravu teplé vody.

Využijte tuto možnost v hojně míře, jelikož od roku 2022 musí kotle splňovat předepsané emisní limity. Bližší informace včetně kontaktů najdete v letáku tohoto Zpravodaje a na [www stránkách naší obce](http://www.stránkách naší obce).

Jiří Ulvr, starosta

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Operační program Životní prostředí

Ministerstvo životního prostředí

Kotlíkové dotace v Libereckém kraji

Smyslem projektu je snížit znečištění ovzduší z lokálního vytápění domácností a zlepšit tak kvalitu ovzduší i života v Libereckém kraji.

Přidělené prostředky: cca 140 mil. Kč s plánem výměny min. 940 kotlů

Vyhlášení programu: předpokládané datum vyhlášení prosinec 2015 až leden 2016

Příjem žádosti: písemně nejdříve měsíc po vyhlášení programu na podatelnu Krajského úřadu Libereckého kraje

Oprávněný žadatel: fyzická osoba – vlastník „rodinného domu“ specifikovaného programem

Předmět podpory: výměna **kotlů na pevná paliva s ručním přikládáním** za

- tepelné čerpadlo,
- kotel na pevná paliva,
- plynový kondenzační kotel,
- + instalace solárně-termických soustav pro přitápění nebo přípravu TUV,
- + realizace „mikro“ energetických opatření.

Dotaci nelze poskytnout na výměnu kamen a krbů.

Výše dotace: 70% - 85% způsobilých výdajů projektu z maximální částky 150 tis. Kč, výdaje jsou způsobilé od 15.7.2015

Typ nově pořízeného kotle	% výše dotace
Kotel výhradně na uhlí	70%
Kombinovaný kotel (uhlí+biomasa), plynový kotel	75%
Kotel výhradně na biomasu a tepelná čerpadla	80%
Zvýhodněné oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší, které stanovilo Ministerstvo životního prostředí (příloha č. 1 Závazných pokynů)	+ 5% ke všem typům zdrojů tepla

Kontaktní informace: **Krajský úřad Libereckého kraje**, (U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2)

Odbor regionálního rozvoje a evropských projektů

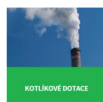
Oddělení řízení grantových schémat

Tel. 485 226 linky 579, 574, 344, 653

kotliky@kraj-lbc.cz

<http://regionalni-rozvoj.kraj-lbc.cz/page1620/kotlikove-dotace>

(Na webových stránkách naleznete požadované dokumenty, informace o seminářích, seznam podporovaných výrobků, seznam energetických specialistů, zvýhodněné oblasti MŽP, seznam „mikro“ energetických opatření, informace k vyhlášení programu, atd ...)

Z jednání zastupitelstva obce

Třetí zasedání Zastupitelstva obce Studenec v roce 2015 proběhlo 14. září za účasti 14 zastupitelů a 7 občanů.

Zastupitelé odsouhlasili prodej pozemku v Zálesní Lhotě a odkoupení pozemku ve Studenci a projednali smlouvy týkající se vedení nízkého napětí a přeložky distribučního zařízení elektrické energie. Dále schválili navýšení kapacity školní družiny na 90 žáků, rozpočtové změny obce za rok 2015 č. 1 a vzali na vědomí rozbor hospodaření obce za 1. pololetí 2015.

Schválena byla také smlouva o budoucí smlouvě kupní týkající se stavby „Studenec – chodník podél II/293 – střední část“. Tato smlouva řeší souhlas vlastníků dotčených pozemků se stavbou chodníku a stanovuje odkup části jejich pozemků.

V diskusi pan starosta informoval o těchto záležitostech:

- Dobrým výsledkem skončila kontrola dotace na akci „Instalace TČ v budově ZŠ a MŠ ve Studenci“. V září ještě proběhne kontrola dotace na víceúčelové hřiště ve Studenci.
- Byla zkolaudována akce „Snížení energetické náročnosti a instalace tepelného čerpadla do objektu zdravotního střediska“. Rekonstrukce byla úspěšně dokončena, ještě se čeká na zprávu od hasičů.
- Na obecním úřadu proběhl audit z Krajského úřadu Libereckého kraje.
- Byly dokončeny první dvě vrstvy asfaltobetonového povrchu na silnici od křižovatky v Zálesní Lhotě po křižovatku na Špici, finální povrch se bude pokládat koncem září. Stavební firma požádala o prodloužení stavby do konce listopadu kvůli rekonstrukci mostu v Dolní Branné.
- 26. září se otevře sběrný dvůr v Kruhovce a tím ve Studenci skončí svoz velkoobjemových kontejnerů. Ve sběrném dvoře bude přítomen o určených sobotách pracovník, který povede záznamy. V provozu tu již jsou nově instalované bio-kontejnery. V Zálesní Lhotě se nic nemění.
- Spodní část silnice ve Studenci je opravena, ještě se bude dokončovat úsek u čp. 100. Na dosyp krajnic byl přitom použit materiál obsahující velké kusy kamenů, což je nebezpečné, a bude se ještě řešit.
- Přípravují se podklady pro výstavbu chodníku po pravé straně ve směru na Jilemnicí od Chládkových na konec Studence. Podle zaměření není potřeba odkup pozemků od okolních majitelů, protože se stavba bude nacházet na pozemku silnic.

Pan Pavel Mečíř navrhl, aby se ročně pořádala jen jedna obecní kulturní akce a ostatní byly ponechány spolkům – obec by zaplatila kapelu a občerstvení by

zajistily střídavě spolky. Mrzí ho, že se nediskutuje o výběru kapel. Pan starosta odpověděl, že pořádání kulturních akcí obcí bude ještě projednáno na prosincovém zastupitelstvu. Sehnat hudbu je problém, z mnoha oslovených skupin některé neodpoví, některé nemají volný termín a výběr prakticky není.

Václav Urban podotkl, že není povinnost zastupitele účastnit se příprav obecních akcí. Pan starosta namítl, že sejít se 2-3× ročně mimo zasedání zastupitelstva snad není pro zastupitele zatěžkávající.

Tomáš Chrtek řekl, že takové kulturní akce jsou velká propagace obce, kterou spolky nezajistí, ale uvítal by větší průhlednost financování a účelu akce. Pan starosta odpověděl, že v tom nevidí problém, všechny tyto akce mají zisk okolo 100 tis Kč kromě poslední, která bude zřejmě prodělečná. Dana Synková doplnila, že zisk nevyužívá škola, ale jsou určeny na příští kapelu, která tak může být lepší. Peníze jsou uloženy na zvláštním účtu a vyúčtování by mělo být veřejné.

Pan Pavel Jiran navrhl zpracovat harmonogram akcí i jejich pořádání, na kterém by se shodla obec i spolky. O účtu se zisky z akcí dosud zastupitelé nevěděli a vyúčtování by se mělo předložit na zastupitelstvu.

Tomáš Chrtek navrhl, aby obec koupila velký pártystan, protože dosud se půjčuje stan od Svazku obcí Jilemnicko, který je v dezolátním stavu a rezervuje se dlouho dopředu. Pan starosta odpověděl, že SO Jilemnicko má pořizovat stan nový a že toto téma otevře na prosincovém zastupitelstvu.

Pan Zbranek se na dotaz ohledně nájemní smlouvy pro OS Stará škola Zálesní Lhota dozvěděl, že návrh této smlouvy byl schválen radou obce.

Pan Václav Urban, jehož podpořil pan Pavel Jiran, navrhl zrušit pracovní porady a vše řešit na zastupitelstvu, protože občané si myslí, že se zastupitelé schovávají, a přestali na zasedání chodit. Pan starosta odpověděl, že porady jsou běžné i v jiných obcích a jejich účelem je předjednat složitější body a umožnit pružnější zasedání. Pan Jan Hák tato pracovní jednání podpořil, jelikož se na nich dozví k danému bodu jednání více informací. Pan starosta dodal, že nemá problém vše zopakovat na veřejném jednání, ale že některé body jednání by bez pracovní porady ani nebylo možné projednat. S veřejným projednáváním souhlasila i paní Hana Švecová, protože chce znát názory jednotlivých zastupitelů.

Pan Václav Urban apeloval na zpracování kalendáře akcí, protože se v listopadu sešel během téhož víkendu Svatomartinský večer a koncert Duo Adamis. Pan starosta odpověděl, že to bylo konzultováno na obecní radě s výsledkem, že každá akce má jinou cílovou skupinu lidí.

Pan Václav Urban dále informoval zastupitele, že inicioval kontrolu obecních výdajů za roky 2014 a 2015. Pan Lukáš Kalenský jako předseda kontrolního výboru připomněl, že předmět této kontroly je v kompetenci finančního výboru.

Než jsem tě poznala (Jojo Moyesová)

Úvaha o knize popisující život, či o životě, jenž se stal inspirací k sepsání knihy.

Pozor, celá tato úvaha o knize je spoilerem!

Ještě ve mně zní poslední slova knihy, kterou jsem dočetla před malou chvílí.

Když jsem ji před pár dny otevřela a po několika stranách zjistila, jaká bude ústřední zápletka – málem jsem knihu odložila. Jsou totiž situace, které byt „jen“ popsané v knižním příběhu, ve mně vyvolávají emoce natolik silné a rezonující s mými vlastními myšlenkami a názory, že je velmi obtížné o tom i „jen číst“ a odhadovat, jak ten příběh pojme autor, který ho slovy vykresluje nám, čtenářům...

Bude ta kniha vyznívat pro, nebo proti?

Budou čtenáři po jejím dočtení pochybovat nad sebou a svými postoji, nebo budou v těch postojích utvrzeni?

Síla slova...

A eutanazie je tak radikálním tématem, že jsem se chvíli obávala číst dál, také proto, že jsem se opět, jak už to u mne často bývá, podívala na konec knihy. V běžném životě nelze nakouknout o kus dál, netušíme všechny následky našich rozhodnutí...

V knize to jde. Neříkám, že je to nějaký chvályhodný přístup, také ho nikomu nedoporučuji, ale já to tak dělávám.

Číst pak knihu ve znamení konce je jiné.

Číst knihu, a vědět, že na konci je smrt, přes všechnu snahu všech zúčastněných, je pro mne většinou spolehlivou zábranou knihu dočíst.

Tentokráte to bylo jinak.

UVědomila jsem si, že ať už přečtu cokoli, nebude to mít vliv na můj postoj k dané problematice. A spisovatelka píše tak, že vtáhne čtenáře do života svých postav natolik, že i čtenář se stává součástí příběhu.

Tento způsob psaní je darem.

Dokázat takto psát je vlastně určitá moc – slova nás ovlivňují, ta slyšená, ta vyřčená i ta napsaná. A s mocí přichází zodpovědnost. A unést odpovědnost za své jednání je znakem dospělosti.

Myslím, že v tomto směru se autorka zachovala tak, jak by se autor podle mne asi chovat měl – popsala emotivní příběh jednoho života a životů s ním souvisejících tak, aby ona sama viditelně neovlivňovala.

Zůstal tam prostor na myšlenky a názory čtenáře – člověka, jenž je originálem.

Dovedu si představit, že čtenáři, již schvalují eutanazii, tam najdou dostatek prostoru, aby si svůj názor upevnili. Zároveň je tam stejný prostor pro ty, jež s eutanazií nesouhlasí.

Spisovatel – tvůrce slov.

Ne Stvořitel.

A to mne teď v této emotivní chvíli utěšuje, že ona to takto napsat dokázala.

Ať již ve skutečném životě prožíváme cokoli, zůstává svobodná vůle člověka, podle mne, největším darem.

Koho považujeme za dárce, je záležitostí víry či přesvědčení jednotlivce.

Tenkrátě před několika dny, když jsem se rozhodovala, zda toto téma mám, či nemám otevřít a dočíst do konce, jsem si uvědomila, jak pro mne je vlastně eutanazie něčím – jak jen to nazvat – něčím hluboce nepřírodným.

Ano, člověk má svobodnou vůli.

Ano, člověk má dokonce ve svém rozhodnutí možnost rozhodnout se proti životu, například proti své existenci.

Ale když vstoupím do místnosti, kde si před chvílí někdo podřezal žíly, chci doufat, že mojí první reakcí je myšlenka „jak mu zachráním život“?!

Když se dojdou nadýchat svěžího vzduchu na střechu hotelu v nějaké krásné světové metropoli a tam na římse bude někdo stát, připravený skočit, bude mou a troufám si tvrdit i reakcí téměř každého člověka, touha rozmluvit dotyčnému jeho záměr.

A pokud tato záchrana života nebude v lidech prvotní reakcí, tak si myslím, že se s námi lidmi stalo něco velmi špatného.

Sebevrah a jeho důvody – to rozebírat rozhodně nechci.

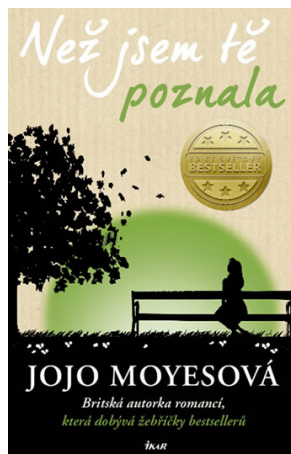
Ale sebevrah je ve svém zoufalství sám.

S blízkými, kteří umírají, chceme trávit čas, chceme jim být nablízku, pro jejich i naše dobro, a když nastane ta chvíle „věčného odchodu či odchodu na věčnost“ a máme ten dar žít dál, byť jsme svědky konce jednoho života, neseme v sobě tento koloběh života dál.

Dříve tomu tak bylo. Dědečkové, babičky a velmi často i děti umírali v kruhu rodiny. Moderní doba nám tuto součást života odebrala, ukryla ji někde za hradby zdí nemocnic, ústavů a oddělovujících plent. A místo toho je nám nabízeno být s těmi, kdo se rozhodli pro eutanazii.

Silně jsem si uvědomila – jak je to postavené na hlavu. Stojíme vedle někoho, kdo se rozhodl zemřít, a sami podáváme vražednou zbraň!

Když jsem si prošla tímto zostřeným poznáním – knihu jsem dočetla. Já v ní našla mnohé své myšlenky, ale jak už bylo řečeno, myslím, že své myšlenky tam najdou i ti, co eutanazii schvalují.

Hlavní hrdina v jednom z posledních rozhovorů objasňuje své rozhodnutí tím, že jeho život v podobě, jakým ho žil, nevratně skončil. A on nemůže žít tím novým způsobem. Jeho situace je zřejmě nesrovnatelná s tím, co napíše dál.

Přesto – když dostanu cukrovku, změní se zásadně můj život, když oslepnu, skončí život v podobě, jaké ho znám dosud, když ohluchnu, bude součástí mého života bolestná izolace, když zestárnu, bude můj život obsahovat tolik omezení, že to bude rozhodně značně otravné.

A ano, zřejmě stále více i bolavé.

Ale kdysi, před lety, když jsem v bezesné noci uvažovala o důsledcích našich jednání v našem životě i v životech, jež nám byly poslány do cesty, se ve mně rozlil pokoj až skrze jednu větu, kterou jsem v sobě zaslechla – **rozhodnout se pro život je vždy dobré!**

A ve světle této věty bych chtěla nejen číst všechny knihy života, ale také žít svůj život se vším, co se stane jeho součástí.

Kéž bychom k tomu vždy našli dostatek sil!

Ludmila Tauchmanová

Zprávy ZŠ a MŠ Studenec

Prázdniny utekly jako voda, i když té vody o letošních prázdninách bylo minimum. Do studeneckých školních lavic opět nastoupilo víc žáků než v předchozím školním roce, a tak Obec Studenec jako zřizovatel školy a vedení školy muselo absolvovat téměř každoroční administrativní „kolečko“ žádosti o navýšení kapacity školy na 350 žáků a školní družiny na 90 žáků. Nárůst počtu dětí ze Studence i okolních obcí je na jedné straně určitým příznivým vysvědčením pro školu, na druhé straně ale tento počet již přináší zvyšující se nároky na organizaci výuky a celého provozu školy (rozvrh, využití učeben při dělené výuce, využití sokolovny, školní stravování, školní družina). Společně s Mateřskou školou v Zálesní Lhotě tak studenecká škola již přesáhla hranici 500 dospělých a dětí (454 dětí a žáků, 56 zaměstnanců včetně MD a osm externích spolupracovníků).

Na rozdíl od ostatních škol neosiří studenecká škola ani o letních prázdninách, nabízí prázdninový provoz mateřských škol, který využívají rodiče i z okolních obcí, kde jsou mateřské školy celé prázdniny uzavřeny. Poskytuje závodní stravování řadě místních firem a stravování veřejnosti. V neposlední řadě v průběhu prázdnin dochází k pravidelné údržbě, další modernizaci, potřebným stavebním úpravám a neustává ani nezbytná a stále se rozšiřující administrativní agenda.

V závěru prázdnin proběhlo výběrové řízení na dodavatele jazykového pobytového zájezdu v rámci Výzvy 56 z Evropských strukturálních fondů. Vybraný dodavatel CK HAP TOUR Liberec nabídl velice atraktivní zájezd do hrabství Devon v jihozápadní Anglii s nadstandardními podmínkami (přenocování při cestě tam i zpět, návštěva turisticky i historicky významných míst, výuka v prestižní jazykové škole). Nelehkým úkolem poté bylo vybrat ze zájemců účastníky pobytu. Byla stanovená taková výběrová kritéria (motivační plakát, poslechový test, test z realii míst pobytu a přístup žáka k výuce anglického jazyka), aby případnou účast měli všichni uchazeči ve svých vlastních rukou. V době vydání Studeneckého zpravodaje tak po Anglii putuje 50 žáků studenecké školy.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Studenecká škola byla úspěšná i v následné Výzvě 57 a získala 303 832 Kč na zlepšení polytechnické výchovy (nové vybavení školních dílen) a tzv. blended learning (stínovaná výuka), který bude spočívat v on-line výuce anglického jazyka (přístupové licence pro žáky školy, sluchátka s mikrofony).

O studeneckém posvícení proběhl v amfiteátru další koncert a hosty byly významné osobnosti české hudební scény, které vždy dbaly na hudební kvality a občas stály mimo ty nejoblíbenější hudební proudy. Kdo přišel, nelitoval, neboť jak Michal Prokop (Luboš Andršt, Jan Hrubý), tak Ivan Hlas (Norbi Kovács, Olin Nejezchleba) patří k tomu nejlepšímu ve svém hudebním „oboru“, pozadu nezůstala ale ani místní kapela Člověče, nezlob se. Finanční výsledek koncertu je psán červenými čísly, a tak pořadatele i další veřejnost (spolky a další subjekty v obci) čeká otevřená diskuse o dalších možnostech a formách pořádání obdobných akcí. Důležité však je, že panuje většinová shoda v tom, že ve vzniklé tradici by se mělo pokračovat.

Zahájení školního roku 2015/2016

První školní den pro třicet devět nových prvňáčků se vydařil. Novými třídními učitelkami našich nejmenších se staly Mgr. Pavlína Ottová a Mgr. Zuzana Líkařová. Letošní devítka si pod taktovkou Mgr. Romany Macháčové připravila uvítací program ve znamení šmoulích hrdinů. Jistě to začalo tím, že si třída objednala společná trika v modré, tedy „šmoulí“ barvě a jména hrdinů tohoto seriálu také připomínají realitu všedních školních dnů. Najdeme tu totiž neposedy, lenochy, kutily, snílky, šprýmaře a spoustu dalších, kteří dostojí svým přezdívkám. Prvňáčci

si kromě zážitku z přivítání ještě odnesli přívěsek ve tvaru srdíčka, pamětní list, bílou gerberu, originální šmoulí šerpu a v uších jim jistě zněla chytlavá melodie z písničky „Brannej den“. Kromě nejmenších jsme pochopitelně přivítali i dvě nové paní učitelky a nové žáky do šestého ročníku. Pozdravit školáky přišel již tradičně i starosta obce Jiří Ulvr a úvodního slova se ujal ředitel školy Petr Junek. Vypadá to, že naše škola je naplněná dětmi doslova až na půdu, což nevadí, máme ji totiž pěknou a je tam útulno i teplo. Studenecká ZŠ a MŠ má ve svých útrobách velice živo a doufáme, že bude převážně i veselo. Ať už jste tedy vykročili levou či pravou nohou, věřte, že to byla ta správná volba a tento školní rok bude pro všechny podařený.

Uvítací text pro prvňáčky

Milé děti, nazdárek, jmenuji se Zvídálek. A tohle není žádný moula, to je můj bratr... pro tuto chvíli... Taťka Šmoula. Je to jen legrace, a protože modrá je dobrá a šmoulí partu jistě znáte, tak nás tady pohromadě všechny máte. Dnes je první šmoulí školní den, tak doufáme, že každý je už na povinnou docházku řádně připraven. Trochu Vás naši školou provedeme, co všechno tady máme taky, to budete valit zraky. Nejhodnější šmoula na světě je náš pan školník, ten Vás ráno uvítá, než si v šatně odložíte boty. V šatně je to jako v kleci, ale nebojte se přeci, občas tam zavřeme Gargamela, když by se mu nějaká lumpárna dělat chtěla. Až si tedy odložíte, do třídy své radostně poběžíte. Tam na Vás čekají veselé čítanky, zajímavé knížky, chytré tabule a barevné lavice, hlavně spolužáci... na ty se těšíte nejvíce. Mezi nimi budou jistě Koumáci a Kutilové, Snílkové a Slídlilové, Malíři a Šprýmaři, co legraci nezmaří, Neposedové, Lenoši, Fešáci a Poety, co uměj říkat dlouhé tyhlety... no básničky a taky Bolístkové, co se ani neobujou, natož do cvičky. I Vejťahové se najdou a Mlsouni a pro ty máme v jídelně nový nábytek, to se bude panečku obědovat, né jako „dobytek“. Odtud je jen krůček k bufítku, kde šmejdí mlsný kocour Azrael, nejraděj má karamel a maršmelou myšky, někdy baští i celozrnné tyčky. Ve škole potkáte i Siláky, kteří čímkoli hází ode dveří a na důkaz síly zlomí křidu, což pobaví paní učitelku i celou třídu. Velké výhody má parta šmoulí, někdy někdo schytá i pár boulí, ale statečně si pomáháme, a když se něco povede, s radostí si zazpíváme. Každý jsme jiný, a přesto se rádi máme, když potom hlavy dohromady dáme, tak se dílo podaří, odměnou je úsměv ve tváři.

Náš Taťka Šmoula je už rozumný starší pán, život by za nás položil, tím je dlouho znám. A Šmoulinka nás zase ráda opečuje (třeba z kapes vyndá ostré kudly nebo někomu otře nudli) a prakticky nás nasměruje tak, aby se každého, kdo byl malý moula, vyklubal šikovný a veselý ŠMOULA

Přejeme Vám, milí prvňáčci, ať Vás škola pořád baví jako nás, hodně štěstí, zlomte vaz.

Třída I. A

Třídní učitelka Mgr. Zuzana Líkařová.

První řada zleva: Šárka Štormová, Aneta Metelková, Tomáš Urban, Václav Pochop, Marek Jílek, Radim Klouza, Miroslav Greguš, Dominik Šedivý, Dominik Kudr.

Druhá řada zleva: Jan Baudyš, Lucie Šimková, Hana Medunová, Adéla Marková, František Bartoň, Jakub Šafarčík, Šimon Novotný, Filip Junek, Denis Doubek, Anička Militká, Hana Jindřišková.

Třída I. B: Třídní učitelka Mgr. Pavlína Ottová.

Ležící zleva: Jakub Havel, Jakub Trejbal.

První řada zleva: Karolína Mačková, Štěpán Fuchs, Tadeáš Zachariáš Hyršal, Klára Kubátová, Alena Břejšová, Kateřina Hodulová, Andrea Podskalská.

Druhá řada zleva: Oldřich Tomáš, Jakub Lejdar, Michal Kubík, Vlastimil Novotný, Stela Horáková, Matyáš Grof, Eliška Poláková, Oliver Korotvička, Vojtěch Kodym, Erik Přiklopil.

4.A PRAVĚK 4.B

Žáci čtvrtých tříd se během posledního zářijového týdne vydali prozkoumat období pravěku na vlastní kůži. Tlupy vyrobily vlastní zbraně, zdárně ulovily mamuta, rozdělaly oheň, objevily Věstonickou venuši, vyrobily keramické misky, zasadily obilí, upekly placky – „mňam“... to vše a mnoho dalšího v „prařeči“ pod vedením paní učitelky Z. Šutové a A. Hůlkové.

IQLANDIA a ZOO Liberec

Dne 3. 6. 2015 se obě 6. třídy vydaly na školní výlet do Liberce. Nejdříve jsme se museli dostavit do Staré Paky, odkud jsme jeli vlakem do Liberce.

V Liberci jsme navštívili IQLANDII. Tam nám představili čtyři patra a přízemí. Rozdělili jsme se do skupinek a prošli jsme celá čtyři patra. Moc se nám líbil vodopád, kde jsme si na interaktivní tabuli nakreslili obrázek, který pak vodopád promítl. Pěkné bylo i patro zaměřené na lidské smysly. V 10 hodin proběhla Science show (plná pokusů a výbuchů), která byla moc zajímavá. Okolo 12 hodin jsme si

dali oběd a pak jsme jeli tramvají do ZOO, kde jsme měli rozchod. Viděli jsme tu lvy, zebry, žirafy, lachtany a bílého tygra, kterého mají jenom v Liberci. Ve dvě hodiny proběhlo krmení a cvičení slonů. Potom jsme si mohli něco koupit. Měli tu novinku: zmrzlinu v podobě malých kuliček.

Okolo třetí hodiny jsme se vraceli tramvají na nádraží. Poté jsme nastoupili do vlaku a odcestovali jsme zpět do Staré Paky, kde na nás už čekali rodiče. Výlet jsme si všichni moc užili.

Nela Šimková a Natálie Kadavá, žákyňe 6. tř.

Výlet 7. třída... nocování na Luční boudě 2015

Sedmáci jsou zdatní sportovci, hasiči i skautíci, proto výlet s těžším batohem v horském terénu pro ně nebyl až tak náročný. Počasí si člověk neobjedná, ale vyšlo vlastně jak nejlépe mohlo. Nebyl žádný pařák a ani jsme nepromokli, do okolí bylo také vidět. Ze Špindlu jsme šli údolím Bílého Labe na Luční boudu, s malými zastávkami na focení jen tři hodiny, což je vlastně svižné. Zde jsme se ubytovali v turistické noclehárně, dívky i chlapci pěkně zvlášť, žádné míchání... Když se konečně z mraku vynořila Sněžka, nezaváhali jsme a rychle se sbalili na cestu. Od Luční to je 4 kilometry a od úpatí kluci v rekordu vyběhli za 10 minut na vrchol. Pořídili jsme pár bláznivých snímků, zanechali vlajku se jmény v podobě utěrky a dolů jsme seběhli po cestě, kterou sem přivezli pana prezidenta Zemana.

Než se setmělo, stihli jsme povečeřet, otestovat horolezeckou stěnu a stolní fotbal ve společenské místnosti a hlavně oslavit 13. narozeniny Domči Urbana. Pohár, přípitek, spousta polibků a to ještě nebylo všechno. S čelovkami jsme po dvojicích počítali všechna okna Luční boudy, vlastně se nikdo netrefil, ale bylo to zábavné, stejně jako koupel pro oslavence v místním jezírku... skautíci jsou otužilí borci.

Hromadné pokoje, třebaže s dozorem, nedávají moc šancí na odpočinek, ale od půlnoci se celkem dařilo. Ráno byl hlášen výpadek proudu, ale snídaně formou bufetu byla nachystaná, osvětlená a chutná. Za ne moc pěkného počasí jsme pokračovali Obřím dolem do Pece pod Sněžkou. Překvapivě se vy-

lepšovalo počasí až do jasné oblohy, a tak jsme se cestou stále svlékali. U chaty v Obřím dole stojí „obří židle“, na kterou se leze po žebříku. Zpět taktéž nebo můžete skočit asi ze tří metrů jako naši odvážní chlapci. Tůň o kousek dál už svojí průzračnou vodou

lákaly všechny do plavek... jen se zapomnělo, že je to horská tůň a voda v ní je jako led. Otužování je pro zdraví důležité, takže koupel zvládli nejen kluci, ale i pár dívek. Okoukli jsme také, jak vypadá nová kabinková lanovka na Sněžku, a pokračovali k bobové dráze. Bobovka čekala jen na nás... nikdo jiný tu ani nebyl. Jízdy ve dvojici střídaly jízdy po jednom a pokladník se nad tržbou šťastně usmíval... Pěkné posezení v areálu nám umožnilo dopsat pracovní listy, a než pro nás přijel autobus, stihli jsme několik matematických úloh se zadáním... kdo komu co dluží... Nikdo už nic a to je správné, protože pořádek dělá přátele. Pí uč. Macháčová a Brožová s námi byly spokojené, výlet považujeme za povedený... a nic vyššího než Sněžka tu po okolí opravdu nemáme?

sedmáci + -ma-

Malá Skála 2015 aneb školní výlet 8. třídy

26. května jsme naplnění očekáváním nasedli do vlaku mířícího na Malou Skálu. Cesta vlakem uběhla bez větších zdržení, a tak jsme již v 10.00 byli na místě. Ubytovali jsme se a po obědě vyrazili na pěší túru kolem Malé Skály. Naše trasa vedla přes Drábovnu na hrady Frýdštejn a Vranov. Zbytek dne jsme „zabili“ hraním fotbalu a karetních her. I přesto, že voda v Jizeře byla studená, se někteří z nás odvážili udělat pár temp nad jezem, dlouho jsme tam ovšem nevydrželi. Večer jsme s několika dalšími spolužáky a paní učitelkou Šedivou oběhli menší kolečko po Malé Skále a zamířili do postelí.

Ráno jsme byli celí nedočkaví, protože po snídani jsme měli jít podél řeky asi 2 km k místu, kde na nás čekaly lodičky, zlatý hřeb výletu a důvod našeho pobytu. Byly to modré kánoe pro dva. Po počátečním nadšení ale někteří zjistili, že není úplně lehké donutit loď plout směrem, kterým chcete. Většina začátečníků

však v lodi měla stejně jako já někoho zkušenějšího, a proto jsme se bez úhony dostali nad jez v Malé Skále. První větší zábavu na naší plavbě znamenal onen jez. Naše kánoe měla tu čest projet ho jako první. Zvládli jsme to! Naneštěstí další dvě lodě jedoucí po nás najely na jez mírně bokem a překlopily se. Holky byly celé mokré, a tak jsme jim alespoň pomohli vytáhnout loď na břeh. Ještě se na jezu překlopily další dvě lodě. Namočilo se nás tedy asi 8 a to bylo teprve poledne. Po obědě jsme znovu nasedli do loďek a vypluli do Dolánek. Řeka byla klidná, ale místy mělká a občas se stalo, že loď uvázla na kamenu. Dopluli jsme téměř k cíli zatím bez komplikací. Vystupování se nakonec ukázalo jako největší problém. Při vystupování se totiž stávalo, že na kamenném srázu byla jedna noha a v lodi druhá, loď podjela a člověk spadl do vody. Na to doplatilo asi 5 lidí. Zpátky jsme jeli na koloběžkách. Bylo to mnohem rychlejší než na lodích, ale není to taková zábava. Večer jsme zašli na pizzu a pak hráli karty.

Ráno jsme sbalili a bylo rozhodnuto o tom, že se podíváme na další zajímavost Maloskalska: Kalich a do skalního bludiště. Byly tam opravdu kouzelné výhledy na Malou Skálu a okolí. Vrátili jsme se do kempu, naobědvali a v jednu odešli na vlak. Tyhle tři dny byly super a já doufám, že příští rok budeme mít stejně pěkný školní výlet. SUPER.

Aleš Mühlbach, žák 8. třídy

Adaptační pobyt 6. ročníku

Dne 3. 9. 2015 jsme vyrazili na adaptační pobyt ze Studence do hotelu Orion na Benecku. Účelem pobytu bylo seznámení s novými spolužáky. Odjezd měl být v 7.17 h, ale autobus přijel o něco později až v 7.38 h. Když jsme přijeli do Jilemnice, šli jsme pěšky do Hrabačova a odtud jsme jeli autobusem na Benecko. Šli

jsme k hotelu Orion***, v němž jsme se ubytovali. Po ubytování nastal čas návštěv a předpoledního klidu. Po krátké aklimatizaci jsme se vydali po Luffákově stezce na Žalý. Tam byla různá stanoviště s hrami. Po dlouhé túře jsme

zastavili na jednom stanovišti a pochutnali si na obědě. Po obědě jsme hráli různé hry, jako je pavučina, ostrov, kláda a další. Poté jsme šli kolem restaurace Skalka, kde jsme si koupili jídlo a pití. Došli jsme k hotelu Žalý, kde jsme výstup na Žalý vzdali. Paní učitelka se nás zeptala, zda si přejeme jít: 1) rovnou k hotelu, anebo za 2) rovnou k hotelu. Nakonec jsme se shodli na 2. variantě a šli jsme rovnou k hotelu. Ta cesta byla krátká. Byli jsme tam asi za 30 minut, ale málem nás přejela sanitka, která hodně spěchala. Když jsme došli k hotelu, tak jsme na louce hráli zvětšenou verzi kámen, nůžky, papír, teď. U této hry výherce honí poražené (ve většině případů honili poražení výherce). Dále jsme hráli kreslení na záda. Večer jsme si snědli večerku a hráli různé hry, jako jsou šachy, prší, párty alias a bang! Ve 22 h. měla být večerka.

Ale před večerkou nám vyučující oznámili, že máme být za 10 minut před hotelem s baterkou. Připravili si pro nás překvapení. Šli jsme do lesa a hráli jsme na schovku a na sardinky. Tuto hru nám poradila paní učitelka Mgr. Macháčová,

která za námi přišla na návštěvu. Ukončili jsme tak první den našeho pobytu. Následující den se podávala v 8.30 h. snídaně. Po snídani jsme psali zážitky z prvního stupně a očekávání druhého stupně. Poté jsme hráli hry stejné jako u večere. Po zábavě následovalo balení věcí a odchod na autobus. Autobusová zastávka byla vzdálena. Měli jsme tedy pěknou procházku. Do Jilemnice jsme jeli autobusem. Naši cestu jsme zakončili ve Studenci. Děkujeme paním učitelkám za příjemné dva dny.

Tom Podzimek, žák 6. třídy

Učíme se za pochodu 8. + 9. ročník

Co měla osmička a devítka společného v tomto projektu?

Rozhodně plánovanou trasu po horách, krásné, dopředu objednané počasí, chuť něco nového poznat a také autobus, který nás dovezl do Pece pod Sněžkou. Zde se naše cesty rozcházejí, abychom se ale za šest hodin opět sešli a společně se vrátili do Studence.

Osmou třídu doprovázela tř. uč. R. Macháčová s pí uč. A. Brožovou st.

Cílem našeho zhruba 16 km dlouhého okruhu s převýšením cca 300 m bylo poznávání horských bud, které ani stářím neztratily na svém významu. Výhledy do dalekého okolí byly tou třezinkou na dortu, protože jak známo v horách se počasí mění velmi rychle a přes mlhu se kouká obtížně. Naše trasa vedla z Pece na rozhlednu Hnědý vrch, která byla postavená v roce 2009 a je z ní nádherný výhled zejména na Sněžku. Odtud jsme se vrátili k Lyžařské boudě, kde vybudovali nápadité odpočívadlo spojené s koupelí nohou v ledovém potoce. Pochopitelně to děti vyzkoušely. Bylo opravdu letní počasí, takže před stoupáním k chatě Na Rozcestí se to hodilo. Zde jsme si někteří pochutnali na borůvkovém koláči a pokračovali jsme na Výrovku. Překvapilo nás, že v těchto místech byl položen hladký asfalt, což některé z nás přimělo zout si boty. V červnu jsme navštívili Luční boudu, a tak jsme se nadchli, když jsme zjistili, že je hned za kopcem... schovaná. Po té krásné

asfaltce se kolem nás prohnalo překvapivě Mitsubishi auto Junek. Zamávali jsme a pokračovali z kopce dolů na Richterovy boudy a dále kolem Jeleního potoka do Pece pod Sněžkou. Zůstali dva borci, kteří v rámci své pevné vůle ušli 5 km bosky. Snad jen nutno připodotknout, že ta úžasná silnice byla dlouhá asi 500 metrů, dále se šlo po kamenech nebo staré cestě s drobnými kamínky a lesem. Měli jsme ještě původně v plánu navštívit důl Kovárna, ale prohlídky byly ukončeny v srpnu a domluva na náš termín nebyla možná. Je to škoda, ale ušetřili jsme... Cesta zpět byla ve znamení rozvážení pasažérů k jejich obydlí, což se neukázalo jako dobrý nápad, nejen vzhledem k rekonstrukci silnice v této oblasti, ale ani zájem dětí pohlídat si místo výstupu a stihnout ještě pozdravit na rozloučenou nebyl očekávaný. To je dobré vědět pro příště... odjezd i návrat nejkratší možnou cestou od školy a ke škole. Děti se ale jinak chovaly ukázněně a v pracovních listech, které o den později vyplnily, je patrné, že nějaká stopa na nich zanechána byla, to jsme opravdu rády.

—ma— a 8. třída

Devítka pod vedením pí uč. třídní P. Faistaverové a pí uč. P. Šedivé měla v plánu vrchol nejvyšší, tedy Sněžku. Trasa Obřím dolem je velice romantická, tedy jen na konec údolí. Potom před Vás někdo postaví kopec a legrace končí. Nutno ale říci, že jsme šplhali statečně a trochu jsme u toho záviděli těm, kteří šli opačným

směrem.

Na Sněžku jsme vyšli zhruba za tři hodiny a výhledy byly nádherné. Aleš měl dalekohled, takže viděl možná i na osmáky, jak visí na rozhledně Hnědý vrch.

Paní učitelka je známá šprýmařka, takže nám dovolila dolů jet lanovkou. Překvapilo nás to, tak jsme se hrnuli k pokladně

a bohužel zase zpět. Ceny jízdného rozhodně nejsou se slevou, natož zadarmo... Dolů je to naštěstí z kopce, takže trasa přes „Růžohorky“ utíkala rychle, jen ty divné „schody“, které nevycházejí na krok, byly únavné. Kdo byl rychlý, stihl si dát v Peci zmrzlinu nebo pizzu a celí šťastní, že jsme v plném počtu, jsme „odpadli“ do autobusu. Ještě štěstí, že nic vyššího v okolí nemáme a ZŠ má jen devět tříd... I tak děkujeme.

Jičín – město pohádky

„Celý život se odvíjí od dětství. A pokud máte krásné, hezké dětství, tak nic nebrání tomu, abyste měli krásný a hezký život.“

Jiří Lábus, patron hlavního města pohádky

Vážení lidé, děti i kmeti,

Zveme Vás na slavnost do pohádkového města, na cesty i necesty lesa Řáholce, do krajiny, kde je Český ráj...

A kdeže je potom české peklo?

Kolem dokola, když se na sebe budeme mračit a zapomeneme na rozšafnost Honzů, krásu princezen, statečnost Bajajů, vytrvalost hledačů živé vody, když zapomeneme na přátelství se zvířaty, stromy a bylinami jen proto, že nemluví lidskou řečí.

Aby ráj i peklo byly, kde mají být, pořádáme slavnost Jičín – město pohádky.

Při festivalu 2015 byla připomenuta tato výročí:

- Jiří Žáček (6. 11. 1945), spisovatel, básník, překladatel
- Adolf Born (12. 6. 1930), malíř, ilustrátor, animátor, karikaturista
- Jan Drda (4. 4. 1915–28. 11. 1970), spisovatel, dramatik
- Festival JMP (25 let), Večerníček (50 let), Mateřídouška (70 let)

Při této příležitosti byla vyhlášena v loňském školním roce také soutěž o nej pohádku pro žáky základních škol (jednotlivci i skupiny). Naše zástupkyně Veronika Bergerová ze současného sedmého ročníku a Tereza Chrástová, která pracovala ve skupině s Eliškou Hamáčkovou, Janou Kejmarovou a Kateřinou Ježkovou z osmého ročníku,

získaly čestná uznání s připomínkou, aby rozhodně psaly dál. Jejich práce se porotě líbily, to nás potěšilo, protože je vybírali jejich spolužáci. Děvčatům gratulujeme a děkujeme za reprezentaci naší školy.

Mgr. Romana Macháčová

Výlety do studenecké minulosti 2.

Rok 1902

Kampelička. 1. ledna ve 2 hodiny odpoledne konala se v hostinci u Višňáků ustavující valná hromada Spořitelního a záloženského spolku pro Studenec a okolí. Přítomno bylo 30 členů a zvoleni následující funkcionáři:

- starostou Josef Albrecht, správce velkostatku
- pokladníkem Josef Jezdinský, učitel
- představenstvo: Jos. Exner, č. 310, Frant. Stejskal, kovář, Frant. Kobr, rolník, Jos. Jech, rolník, rolník Karel Tauchman, bývalý starosta, Jos. Borůvka z Rovnáčova č. 3
- dozorčí rada: Josef Karásek, domkář, Bedřich Tauchman, obchodník, Jan Šorfa, obchodník, Fr. Hylmar, učitel, Josef Boukal, pekař, Josef Višňák, hostinský, předsedou dozorčí rady zvolen Jan Kuhn, farář.

V prvním roce trvání spolku stoupl počet členů na 80 se 132 podíly. Vkladů v tomto roce bylo 22 393 K, výpůjček 20 705 K.

Narozeniny. 20. dubna slavil místní farář a vikář Kuhn svoje 60. narozeniny.

Zatmění měsíce. 22. dubna bylo úplné zatmění měsíce, které bylo i ve Studenci velmi pěkně viditelné.

Pohřeb. 21. června měla pohřeb Anežka Kuhnová, matka místního faráře. Zemřela v Nedaříži a převezena byla na hřbitov ve Studenci. Pohřbu se zúčastnili všichni okolní kněží, hasiči z Nedaříže i ze Studence, zdejší spolek vojenských vysloužilců, katolická jednota, obecní zastupitelstvo, učitelstvo a školní dívky a mnoho občanstva místního i z okolí.

Žně. 22. srpna započaly teprve tohoto roku žně. Tak opožděný počátek žní nikdo nepamatoval. Příčinou toho byly neustálé deště, které způsobily, že obilí na mnoha místech rostlo „na stojato“. Tímto dnem však nastalo na delší čas velmi pěkné počasí, takže úroda byla s polí šťastně svezena.

Odchod kaplana. 4. září odešel ze Studence kaplan Jan Šmika, byv přeložen do Smidar.

Nový kaplan. 13. září ustanoven do Studence nový kaplan Josef Šalša, rodák z Moravy. Byl to již čtvrtý kaplan na zdejší faře. Prvým byl Ant. Zikeš od 1. října 1894 do 4. září 1895, druhým Josef Tajovský od 23. listopadu 1895 do 22. ledna 1896, třetím zmíněný již Jan Šmika od 30. září 1897 do 4. září 1902.

Nový učitel. 16. září – na počátku nového školního roku – odešel ze Studence učitel Robert Čihák, byv ustanoven správcem školy v Horní Dušnici. Na jeho místo ve Studenci ustanoven poduč. Antonín Mikáška, který toho roku maturoval na učit. Ústavě v Jičíně. Vyučovali tedy poč. šk. roku 1902/3 na zdejší škole Holubec, Hylmar, Jezdinský, Mikáška, Řehoř a Konůpek. Na škole bylo zapsáno 419 žáků.

Úmrtí. 31. října měl pohřeb Josef Karásek, soukromník. Za něho zbudován byl nový kostel, o němž se zesnulý velmi zasloužil.

Obecní pastviny. Tohoto roku na podzim došlo ke sporu o obecní pastviny za vsí u Martinic. Starosta Jos. Exner navrhl, aby se tato půda lépe zužitkovala. Celá plocha, o kterou se jednalo, čítala 12 jiter a byla do této doby pronajímána jako pastvina za 164 K ročně. Starosta obce navrhl, aby se tato půda změnila v louku a pak pronajala nebo aby byla rozprodána do soukromého užívání. Svým návrhem narazil však na prudký odpor některých občanů. Avšak na základě výnosu zemského výboru, kterým se obce vyzývaly, aby pozemky neplodné byly co nejlépe zužitkovány, svůj návrh starosta prosadil. V dražbě, ku které pak došlo a která byla velmi bouřlivá, koupil sám starosta Exner 3 korce půdy, zbývající byla pronajata jako louka.

Přednáška. 2. listopadu konala Jednota křesť. socialistů přednášku redaktora Václava Myslivce o účelu katolických spolků. Schůze tato byla dosti čteně navštívena, ale neobešla se bez rušné debaty.

Vzpomínky na Reinharda Heydricha i na obecní chudé ve Studenci r. 1941

Koncem září r. 1941 nastoupil své zvláštní poslání v Protektorátu Čechy a Morava generál policie SS Reinhard Heydrich, aby mezi Čechy konečně udělal pořádek. Nechtěli poslouchat a plnit rozkazy, které vůdce nařídil. Z Prahy se vysílaly tajné, pro říši nepřátelské zprávy do Anglie. Německá tajná služba je zachytila. Okamžitě po nástupu Reinharda Heydricha jako zastupujícího říšského protektora na Pražském hradě nastalo zatýkání, tvrdé výslechy a kruté tresty. V novinách se objevily sloupce jmen zatčených i popravených Čechů, byly zakázány všechny vlastenecké spolky, na rozhlasových přijímačích musely být přivěšeny cedule s nápisem: „Pamatuj, že poslouchání zahraničního rozhlasu se trestá tvrdou kázní i trestem smrti.“ Přesto se poslouchalo. Můj malý bratranec si hrál venku na písku a vykřikoval: „Haló, haló, volá Londýn!“ – a po chvíli zase: „Hovoří Moskva!“ Přibuzní z toho byli naprosto zoufalí. Němci tehdy vedli vítězné tažení Evropou a byli velmi zlí. Nejhuř bylo po Hitlerově projevu v rozhlase, kdy chrlil hromy a blesky na všechny světové strany, mířil proti všem, kteří se nechtěli podřídit jeho nacistickému pořádku. Následovala přísná nařízení s důrazným vyhrožováním.

Za bývalé republiky bylo mnoho lidí nezaměstnaných, bez výdělků, lidé sháněli jakoukoli práci, aby si vydělali pár korun na chleba a uživili rodinu. Do práce jezdili na kole nebo chodili pěšky i několik kilometrů, někteří nezaměstnaní dostávali žebračky. Najednou se vše změnilo. Lidem přicházely obálky z pracovních

úřadů, kam se musí neprodleně dostavit s kufry, nejnnutnějším prádlem i ošacením a odjet za prací do Reichu. Sousedé se pomalu vytráceli do Berlína, Vídně, Hamburku i dalších německých měst. Němci narukovali do válečných zákopů po celé Evropě a dělníci z okupovaných zemí je museli na pracovištích nahradit. Nacisti na různých frontách bojovali, bránili Evropu proti židobolševikům, jak nám bylo předkládáno, nasazovali životy za očistu árijské krve, cti a rasy. Nacisti tuto válku nechtěli, jak prohlašoval vůdce, válka jim prý byla vnucena. V tomto roce se válčilo již v celé Evropě i v severní Africe. Příchodem Heydricha do Prahy nastal v Čechách krutý teror. Na různých místech v Čechách se našly stopy po čs. parašutistech, kteří byli vysazeni z anglických letadel. Angličani vyzývali Čechy, aby také přispěli k boji proti nacistům a nečekali, až je někdo osvobodí. Žádali výrazný odboj proti okupantům a také oběti. Nejdříve náš národ v Mnichově zradili a opustili, celé pohraničí i s opevněním zaprodali Němcům. Nyní po nás žádali bojovat proti nepříteli, když nebylo čím, zbraně žádné nebyly. Tito naši přátelé republiku pomohli odzbrojit svoji opatnickou politikou.

V této době mi přišel příkaz z okresního úřadu k nastoupení do zemědělské školy. Hitler si přál mít z Čechů pracovníky na polích a v chlévech, otroky pro německé sedláky. Ve škole byly tři předměty, němčina, nauka o zemědělství a běžná matematika. Nejprve jsem to těžce nesl, nežli jsem zjistil, že jiní přátelé a známí byli na tom daleko hůř. Škola nebyla každý den – vždy jen odpoledne, ráno jsem chodil po kubikovské cestě odvádět mléko pro mlékárnu. Cestou jsem potkával sousedy s povozy, taženými kravičkami. Také jsem procházel kolem obecního domku, kde bydleli obecní chudí. Nejstaršímu žebrákovi, kterého jsem vídal nejčastěji, říkali Tonda Vyjáčnicků. Pracoval, uklízel a zpíval přitom stále stejnou píseň, která měla jen dvě slova: „Panenko Maria!“ Potom následovalo nějaké brumendo a jeho vlastní variace a zase znovu: „Panenko Maria!“, stále dokola, dokud tu svoji práci nedokončil. Druhému říkali Pepík Panáků, ten nepracoval ani nezpíval, byl to asketa. Nejvíce toho pověděla Mařka, ač hluchoněmá. Byla malá, hrbatá a chytrá, znala ji celá ves. Chodila k nám velmi často a maminka ji měla ráda. Všichni jsme se na ni těšili. Vždy dostala něco k jídlu. V pondělí si přišla pro buchtu, kterou pro ni měla maminka schovanou. Za to, že jsme jí věnovali pozornost, nám předváděla celé příběhy svou vynikající pantomimou. Napodobila pana učitele Frýbu, hostinského Višňáka i obchodníka střížním zbožím p. Bukovského – jak uvítal zákazníka, přistoupil k regálu, vytáhl balík látky, vyložil na pult, částečně rozbalil, metrem naměřil, pak vzal nůžky a stříhal, přitom si zapálil cigaretu, spokojeně nasál a vyfoukl oblak kouře, pak přepočítal peníze a konečně zboží zabalil. S úklonou se poroučel a my se mohli smíchy udusit. Mařka předvedla vynikající divadlo, jaké se nikde jinde nevidí, divadlo, které nepotřebovalo slov. Hluchoněmá Mařka přicházela také občas pobavit rodinu Šulcovu. Šulcovi měli čtyři kluky a ona měla

mladé lidi ráda, byla tady vynikající zábava. Hráli mariáš, ale jak se zde objevila Mařka, karty odložili, obrátili svoji pozornost jedině k ní. Přišel také pravidelný host, Vašek Karásků. Tolik kluků pohromadě znamenalo příležitost pro pořádnou legraci. Všichni tito mladíci chodili do hospody k Višňákům i k Erbenům, kam ona také chodila a všechny stálé hosty tady dobře znala. Byla dobrou pozorovatelkou a dokázala znamenitě napodobit každého hosta s naprostou přesností a měla velký úspěch. Při této velkolepé zábavě se čas nachýlil, ručičky na hodinách překročily půlnoc a venku byla již dosti hustá tma. Tu se Vašek rozhodl, že půjde domů. Měl s Mařkou stejnou cestu, ale doprovázet ji nechtěl. Byla hluchoněmá, na nějaký rozhovor nebylo pomyslení. Také by se dostal do řeči nějakých užvaněných lidí, a to rozhodně nechtěl. Nenápadně se vytratil a pro jistotu se dal do klusu, běžel nějakých sto metrů, potom krácel svižným krokem k domovu. Najednou měl pocit, že jej někdo pronásleduje. Lekl se a ohlédl, spatřil ve svitu měsíce obličej Mařky. Chytila jej za ruku a usmívala se, vycenila na něho své poslední tři zuby a projevila nesmírnou radost nad tím, jak jej vypekla. Vašek si ruku vyprostil a ještě usilovněji pelášil k domovu. Vašek byl toho času totálně nasazený na nucené práci ve válečném průmyslu v Říši. Protože byl nemocný, přijel se domů doléčit. Zpět do Reichu se mu nechtělo, ta práce tam mu byla naprosto cizí. Dlouhá pracovní doba dvanáct hodin denně v sobotu i v neděli, ubytování ve společném lágru plném hmyzu, kde jej štenice sužovaly, a také se mu stýskalo po domově.

U Bukovských bydlel v roce 1938 lékař Dr. Seydl. Uprchl před nacisty z pohraničí a zařídil si ordinaci ve Studenci. Když nás Němci v roce 1939 okupovali, ordinaci mu zabavili a lékařskou praxi zakázali – jedině proto, že byl Žid. Každý den vyhlížel z okna a díval se, jak po cestě lidé přicházejí nebo po obloze jak mraky plují, a čekal nečinně, co mu i jeho manželce příští osud přinese. Jednoho dne se ztratili a více je již nikdo nespatriil. Odvezli je na východ, to je všechno, co jsme se mohli dozvědět. Podle nacistických norimberských zákonů jako lidé neárijského původu neměli právo žít.

Geocaching ve Studenci

Milí čtenáři,
pokud nám to čas a okolnosti dovolí, jako správní občané Studence se většina z nás účastní také událostí, které se zde konají. Není jich opravdu málo. Kdejaké menší město, o vesnicích nemluvě, nám takovou aktivitu může závidět. Podpora „nejvyšších“, neutuchající aktivita našich spoluobčanů, ani krásné a šikovné prostory nám tu nechybí.

Jednou z příjemných a milých událostí, kterou každoročně pořádá TJ Sokol Studenec, je tradiční rozloučení s uplynulým rokem přímo na vrcholku kopce Strážník.

I přesto, že čas je náš největší nepřítel, a ne vždy hraje do karet, měla jsem to štěstí zúčastnit se této, byť skromné, ale o to příjemnější sešlosti v uplynulém roce. Přítomnost vánoční atmosféry dokreslené výborným domácím cukrovím, voňavým čajem a punčem, melodický zpěv nad plápolajícím ohněm doprovázený hrou na kytaru a spoustou šťastných nezbedných dětských hlásek vytváří nepopsatelnou atmosféru. Místu, které se minimálně jednou ročně může takovou náladou chlubit, se říká „U Smrkáče“. Nachází se na samém vrcholku kopce Strážník (630 m n. m.), kde dominantou je právě nádherný statný smrk. Odtud lze senzačně vidět Zálesní Lhotu. Při troše štěstí a přejícím počasí se před námi rozprostřou téměř celé Krkonoše. A to je hotový balzám na duši. V takový moment není na škodu vrátit se na základní školu a zopakovat si zeměpis. :)

Megan 79 12. 3. 2014

„Moc krásná keš. K tomu nádherný výhled na zbytky sněhu na Krkonoších. Prostě paráda. Bylo to super, děkuji.“

Fagi 12. 3. 2014

„Od Třešňáku pěkně do kopce až na Strážník. Toto místo mě dnes oslovilo nejvíce. Krásně zpracovaná krabice a ty výhledy...:) Přesně toto se mi líbí! Na lavičce jsem chvíli poseděla a pokoukala na hory. Krásný byl též kostelík v Zálesní Lhotě, jehož stavba je obzvlášť zajímavá. Vydržela bych tu dlouho, ale cesta domů byla ještě daleká, a tak jsem vzala kolo a vydala se zpět. Díky za všechny dnešní krabičky z této nové série, tato ale jasně vede, a tak dávám bodík jí.“

Lisaknp 20. 3. 2014

„Tak tato krabička mi dala s kolem trochu zabrat, protože jsem se drápal špatnou cestou, kam mě vedla šipka. Zpátky jsem už našel lepší cestu. Dnes byly nádherné výhledy a musím se přiznat, že jsem v těchto místech nikdy nebyl, ačkoliv bydlím asi 15 km odsud. Děkuji za pozvání.“

Ghedina 21. 3. 2014

„Perfektní provedení a fantastický výhled. Tady jsem si užil příjemnou atmosféru a chvíli relaxoval. Ani se mi nechtělo pokračovat. Díky za keš.“

Roman Jaromer 21. 3. 2014

„Pěkné počasí nás nakonec vylákalo, a i přesto, že mi ještě dýchalo na záda nachlazení, z kterého jsem se moc nedostal, vydali jsme se na menší výlet okolím Studence. Při stoupaní k vysílači jsme potkávali docela dost lidí. Výhledy na západ slunce byly krásné, tak jsme si říkali, kam nás to vlastně autor táhne. Ovšem na místě byl opravdu Smrkáč a byl úžasný. Výhled jakbysmet :-). Moc pěkné místo. Děkujeme za jeho ukázání.“

Vlcevl 20. 5. 2014

„NÁDHERA! Moc se mně tu líbilo. Keška je výborná. Děkuji.“

Tailor team 11. 6. 2014

„Super místo pro kešku, opravdu jsme se pokochali výhledy. Kam se na to hrabe naše nedaleká keš pro Pražáky, jak ji pracovně říkáme. Přístupová cesta teda na kraťasy zrovna není, ale zvládli jsme to. Mockrát děkujeme.“

Niki-tta 8. 5. 2014

„Nádherné místo, perfektní strom, krásně provedená keš. Děkuji.“

Mojmirr 23. 8. 2014

„Tentokrát jsem Nessu přesvědčil, abychom postupovali mým směrem, takže zatímco jsme se tam brodili ve vysoké trávě, tak zpět šli pohodově cestou, kterou před tím Nessa navrhla. Hezky udělaná a umístěná keška na parádním místě. No výhled prostě nádherný. Fotografie doplním posléze. Díky. Ještě, že tam byla lavička. :-)“

Nessa Elanius 23. 8. 2014

„Jojo, bylo mi spíláno za běhání za šipkou v mojí GPS i přesto, že je v mém telefonu pořádná mapa. Dokonce i klíšťata jsem povozila. Pak jsme ale svorně usedli a kochali se výhledem. To víte, my z těch rovin u Olomouce.. Děkujeme moc za krásný výlet a keš.“

Jusy1 13. 9. 2014

„Nalezeno u příležitosti závodu v přespolním běhu Posvícenský koláč 2014 ve Studenci. Krásné místo s úžasným výhledem. „Smrkáč“ je opravdu kus. Děkujeme za pěkně provedenou krabičku!“

Pandatym 17. 11. 2014

„Tento výšlap za krabičkou se nám moc líbil. Výhledy skvělé, smrkáč neuvěřitelný. Děkujeme za prima dopolední procházku.“

Thercaak 11. 1. 2015

„Nalezeno společně s pejo111. Před sněhovou plejskanicí jsem se rádi ukryli do lesů kolem Strážníku. Jeho vrchol je opravdu kouzelné místo. Výhledy se dnes bohužel žádné nekonaly, ale i tak tam bylo krásně. Děkuji za pozvání na pěkné místo a za kešku. :)“

Tento poklad se ukrývá na místě se souřadnicemi N 50°33.733 E 015°33.471 pod nápovědou: přebývat na statném smrku byl někdy nářez, proto mě teď střeží malý šikovný pařez.

Až se vydáte na lov této krabičky, nezapomeňte, že všechny cesty trním, křovím a kopřivami, kde ulovíte především nenápadné zvířectvo menšího vzrůstu a jako bonus pár pěkných škrábanců, nejsou správné. Vede sem šikovní lesní cesta, kde budete muset nanejvýše překročit pár uschlých větví. Jsem si jistá, že tuto cestu znáte. Stává se ale, že ti, kteří nejsou místní, to sem tam vezmou cestou necestou. My s nimi pochopitelně soucítíme. :)

Hazvak a Vosa 6. 4. 2014

„Odloveno s Batacky na společném nedělním výletě Studentem a okolím.

Rozhodli jsme se dojít k této keši od vyhlídky na Krkonoše, což asi nebyl úplně nejlepší nápad, protože jsme se drápali cestou necestou do brutálního kopce, ale o to větší radost pak člověk z kešky má! A obzvláště z takto krásné vymakané krabičky na místě s nádherným výhledem. Rozhodně udělujeme bodík! Díky za super keš! :-)“

Czprava 26. 7. 2014

„Odloveno v rámci naší dovolené v Podkrkonoší. Tak toto bylo maso! Šli jsme ale úplně špatně skrz ostružiny a kopřivy. Pupy, škrábance a touha po keši – toť kombinace s výsledkem nálezu. Zpět samozřejmě hezky po běžkařské cestičce, mohl jsem se vzteknout. :-)“

Jinak místo i provedení samozřejmě nemá chybičku. Místečko pohádkové s výhledem na Krkonoše, no co vám budu povídat, to se musí vidět. Díky za pozvání a keš, Dávám bodík a mašli za přenádherné místo.“

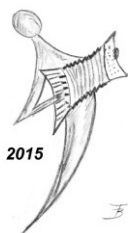
Vlcice207 20. 9. 2014

„Děkuji za parádní krabičku. Jen se v její těsné blízkosti pohyboval divočák, a tak zavěšena na stromě jsem si ujasnila, proč tu jsem a co lovím. On to naštěstí pochopil, decentně se vzdálil a já mohla v klidu slézt dolů a odlovit keš.“

No, jak vidíte, někdo má zážitky z geocachingu trochu peprnější. Já tedy nevím, ale jak jste na tom vy třeba s divokými prasaty? Co mě se týče, skočila bych možná tak za strom, rozhodně ne na strom. Z toho plyne jediné, smůla. A tato odvážná geolovkyně by zasloužila metál.

Jednoduše řečeno, hodně zdaru a co nejméně nudy při lovu. :)

Bc. Veronika Bachtíková

Setkání harmonikářů 2015

7. ročník, 17. 7. 2015 (pátek)

Po loňském setkání harmonikářů v roce 2014, které se uskutečnilo ve studenecké orlovně, jsme museli vyřešit, kde uskutečnit další setkání v roce 2015, protože orlovna již pro počet účastníků a hostů začínala být malá. I na základě nabídky ze strany Bukoviny došlo v průběhu roku k dohodě udělat toto setkání v blízké Bukovině, v areálu „Pod Kaňkem“. V případě nepříznivého počasí byl v záloze Kulturní dům, takže podmínky pro akci skoro ideální. Takže na světě byl poprvé společný projekt Studenec/Bukovina.

Termín setkání byl domluven opět na pátek, tentokrát na 17. 7. 2015. Byl vybrán s ohledem na možnost účasti harmonikářů. Za organizační stránku se převážně staral „Studenec“, za přípravu areálu a občerstvení „Bukovina“. Postupně byly rozesílány pozvánky a upřesňován program. Poprvé byl k propagaci využit i studenecký a bukovinský Zpravodaj, v nichž byla pozvánka otištěna. Novinkou byla příprava zajištění dopravy pro Studenečáky, kteří by ji potřebovali.

kárky Lucie Doušové z Jičina.

Jako každý rok, vždy ještě před oficiálním zahájením pro dobrou náladu zahráli harmonikáři z Nové Paky s dalšími účastníky setkání. Pro příchozí návštěvníky to bylo jistě příjemné uvítání. Oficiální zahájení proběhlo krátce po 18. hodině ze strany Miloše Šulce za Bukovinu a Mirka Jezdinského j. r. za Studenec. Stručně byla představena historie setkání, program a účastníci setkání.

Samotný program, jako na loňském setkání, začal vystoupením hosta večera. Tím byla sl. Aneta Pekárková ze Studence. Za příjemné a milé vystoupení a 3 zazpívané písně sklidila upřímný potlesk. Jen to potvrdilo, že okénko „Host večera“

Pozvánky byly postupně rozeslány na stálé účastníky a hosty. Ze stálých účastníků se omluvil pouze Mirek Drábek, Jirka Fišera a Petr Hák. Z pozvaných, kteří ale bohužel již nikdy nemohou na naše setkání přijít, to byl Mirek Jezdinský s. r. a Václav Najbrt z Pískové Lhoty u Poděbrad. Naopak velmi příjemnou zprávou bylo přihlášení a i účast nové sympatické harmoni-

bude určitě na programu i při dalších setkáních. Druhým bodem programu bylo společné foto harmonikářů a hosta večera. Široké pódium amfiteátru bylo místem, kam se všichni přítomní pohodlně vešli.

První část vystoupení harmonikářů zahájila v lidovém tónu energická Anna Schütová z Rychnova nad Kněžnou, dále v tomto duchu pokračovala dvojice Olda Horák z Dolní Kalné a Josef Nosek z Dolní Olešnice. Jirka Budina z Kruhu u Jilemnice přešel do koncertních skladeb. Za Studenec pak vystoupili Helena a Josef Hákoví spolu s Mirkem Jezdinským j. r. ve stylu „country“ a „šlapetáků“. Josef Šedivý s přítelkyní Juditou svá vystoupení doplnil i o pozvánku na druhý ročník setkání harmonikářů do Roprachtic u Vysokého nad Jizerou, které se tam uskuteční 3. 10. 2015 (<http://tjsokolroprachtice.cz/>). Tuto první část pak programu uzavřelo vystoupení harmonikářů z Nové Paky, i s kapelníkem Mirkem Křížkem, nejstarším účastníkem setkání (88).

Siň slávy je jako každý rok takové malé poděkování za vystoupení. Letos toto ocenění bylo uděleno harmonikářce Anně Schütové, která vždy svým vystoupením všem přinesla radost, pohodu a dobrou náladu. Na památku si odnesla krásnou dřevorezbu od Tomáše Brejši ze Studence (www.brejsa.cz), dále jedinečné speciální tričko, vyrobené pouze pro tuto příležitost u Plecháčů v Čisté u Horek (www.damirs.cz) a ze strany Míly Šulce byla předána pokrývka od firmy Machala (www.machala.cz).

Kromě harmonikářů, kteří účast již v předstihu potvrdili, zde byla možnost pro vystoupení i příchozích až na akci. Tuto možnost využil Jiří Nevyjel z Čisté u Horek. Jeho vystoupení a pásmo písní v lidovém tónu sklídilo velký po-

tlesk. Za organizátory jsem rád, že přijel a ukázal nám něco ze svého umění a řekl i další zajímavé informace o sobě (www.prazskatrojka.e-stranky.cz).

Druhý blok vystoupení zahájil Jan Junek z Vlčic u Trutnova, rodák z Bukoviny, který taky všechny Bukovinčáky pozdravil. Následoval jeho bratr Vla-

dimír Junek z Horní Sytové. Všem nám opět připomenul, jak jsou krásné naše Krkonoše, zahrál a zazpíval nejenom o nich své písničky. Jako návodavek řekl i ale pár anekdot. Další vystoupení měla naše nová harmonikářka Lucie Doušová z Jičína. Přinesla k nám úplně nový styl písniček od pražské skladatelky, zpěvačky a harmonikářky Radúzy (www.raduza.cz). Miloš Šulc z Bukoviny u Čisté přednesl emotivní písničky se vzpomínkou na zakladatele těchto setkání Mirka Jezdinského s. r. a také na významnou osobnost z historie Bukoviny Josefa Prokeše.

Před závěrečným společným vystoupením všech harmonikářů, bylo ještě jednou uvolněno pódium pro letošní „Harmonikářku 2015“, Annu Schütovou. Na konci jejího vystoupení se přidali i ostatní a závěrečný koncert všech harmonikářů toto vydařené setkání ukončil.

Tóny harmonik zněly do bukovinské noci ale ještě dlouho po oficiálním ukončení. V teplé letní noci a příjemné společnosti se mnohým návštěvníkům ještě nechtělo domů.

Protože nechci na někoho zapomenout, děkuji touto cestou všem harmonikářům a hostům večera za účast. Dále děkuji všem, kdo pomohli s přípravou a organizací tohoto večera a za podporu OÚ Studenec, SDH Studenec (za dopravu) a OÚ Bukovina a SDH Bukovina.

Mirek Jezdinský j. r.

Mladí hasiči ze Studence „mladší Soptíci a starší děti“

Soustředění „starších“ dětí

Hasičské soustředění starších dětí letos probíhalo **od 20. do 24. 7. 2015**. Zúčastnilo se ho 14 dětí. Do kempu Pecka jsme dorazili asi v 10 hodin. Rozdělili jsme si chatky a děti se rovnou nastěhovaly. K večeru jsme se ještě prošli, připomněli si pravidla a zahájili celopobytovou hru, nazvanou „dobývání hradu Pecka“. Byla to hra hlavně motivační. Děti byly rozděleny do skupinek. Skupinky si vymyslely název svého šlechtického rodu, vyrobily si každá svůj erb a dřevěnou kuši, se

kterou jednotlivé děti střílely do terčů. Za každou soutěž, závod nebo dobrý skutek dostaly děti hodnocení v podobě rytířů, které si nalepovaly do svého území na nástěnce. Když naopak neposlechly, nebo byly na sebe ošklivé, musely si nalepit loupežníka. Tři loupežníci jim potom

zničili jednoho rytíře. Celý týden jsme hráli spoustu her a koupali se v místním koupališti. Všem ještě jednou děkuji za vše a těším se na další společně strávené chvíle. Všechny zajímavé fotečky najdete na: http://lucinkaa2.rajce.idnes.cz/Hasicske_soustredeni_Pecka_20.-24.7.2015/

Verča Vanclová

Týdenní putování dráčka Soptíka 2015

Ve dnech 27. 7.–31. 7. 2015 pořádal Sbor dobrovolných hasičů Studenec „Týdenní putování dráčka Soptíka s názvem Sněhurka a 25 trpaslíků“ (pro děti od 6 do 9 let). Zúčastnilo se ho 25 dětí. Děti se ráno scházely v 8.00 v hasičárně ve Studenci a domů odcházely v 16.00 (kromě úterý, kdy přespaly v hasičárně). Na konci každého dne jsme rozdávali diplomy, medaile a odměny za pilnou práci.

Celý týden jsme si hráli se Sněhurkou – zpívali jsme o ní písničku, vyráběli jsme pro ni kytičku z pytlíků od čaje, z papíru jsme vyrobili trpaslíky, nosili jsme jejich čepičky, savovali jsme trička, malovali na kameny a prožili jsme malou trpasličí

svatbu. Ve čtvrtek nás čekal celodenní výlet vláčkem z Marti-
nic do Jablonce nad
Jizerou, kde jsme si
pohráli na dětském
hřišti. Na konci týdne
jsme upekli ve skupin-
kách 6 opravdových
jablečných štrůdlů.
Zasoutěžili jsme si na
stanovištích. A pak už
jsme začali nacvičo-
vat divadelní představení pro rodiče, kde jsme využili všeho, co jsme tento týden
dělali. Divadelní představení v podání našich dětí bylo nádherné. Každý proto do-
stal zlatou medaili a pamětní list od Sněhurky. Celý týden byl moc krásný. Máme
všichni na co vzpomínat. Nakonec jsme se rozloučili a popřáli si krásné prázdniny.
Děkuji všem sponzorům za krásné dary pro děti. Děkuji všem, kdo mi s táborem
pomohli. Jste úžasní. Děkuji i maminkám, které nám jako každý rok upekly výbor-
né koláče. A i ostatním rodičům za jejich dobroty.

vedoucí tábora Mgr. Miroslava Vanclová

Prázdninové soutěže 2015

22. 8. soutěž v požárním útoku v Horní Kalné

mladší děti ze Studence vybojovaly 1. místo (z 5 družstev)

starší děti ze Studence vybojovaly 2. místo (ze 3 družstev)

29. 8. soutěž v požárním útoku ve Ždírnici

starší děti ze Studence vybojo-
valy 2. místo

5. 9. soutěž v Hostinném „O štít města Hostinného“

starší děti ze Studence A vybo-
jovaly 1. místo

starší děti ze Studence B vybo-
jovaly 4. místo

13. 9. jsme se vydali na Soptíkovou soutěž do Chuchelny

starší děti ze Studence A vybojovaly 3. místo

starší děti ze Studence B vybojovaly 15. místo

Více informací k soustředění starších dětí, k týdennímu putování a soutěžím naleznete na našich stránkách hasici.studenec.cz.

Hasičské odpoledne zakončené stezkou odvahy

SDH Studenec připravil pro děti a jejich rodiče **Hasičské odpoledne zakončené stezkou odvahy** (8. ročník). Sešli jsme se 25. září v 17.00. Na louce za hasičárnou byly pro děti připraveny různé hasičské disciplíny – **určování topografických značek, vázání uzlů, stříkání na plechovky a na terče, střelba ze vzduchovky, první pomoc...** Za 7 splněných úkolů si děti mohly jít pro odměnu. Ceny byly letos pěkné díky příspěvku z obce – děkujeme. Zasoutěžit si s námi přišlo 85 dětí. Letos nám počasí přálo. Sluníčko vystřídal asi v 19.30 krásný měsíc, který nám svítil na stezku odvahy. Menší děti šly v doprovodu rodičů a starší ve skupinkách. Na trase stezky bylo schováno asi 10 strašidel. Za statečnost dostaly děti v cíli diplom a sladkou odměnu. Stezky odvahy se zúčastnilo asi 100 dětí. Všem moc děkujeme za účast a těšíme se, že se opět za rok sejdem.

Děkuji všem, kdo se hasičského odpoledne zúčastnili a jakýmkoliv způsobem pomohli. Děkuji i starším dětem, které se letos velmi aktivně účastnily přípravy a pomáhaly na stanovištích.

Miroslava Vanclová

**T. J. Sokol
Studenec**
Sokolský tábor

Termín závěru prázdnin si děti (i jejich rodiče) nechávají volný pro sokolský tábor. V pondělí 17. srpna se u sokolovny sešlo 19 dětí a 6 vedoucích. Pro děti byl připraven zajímavý program, který vůbec nebyl lenošivý. Děti se učily základy atletických disciplín, skládaly tajenku při orientačním běhu, v sokolovně si zacvičily, plavaly, ale také se uklidnily při výtvarné činnosti. Výlet byl plánován na Pecku,

ale deštivé počasí nás od cestování odradilo. Děti však zaujal i náhradní program – byly se podívat v moderním kravínu zemědělského družstva Zetky.

Rozloučení a konec tábora byl v Penzionu Trautenberk, tam nás mile přijali, pohostili palačinkou a bazén jsme měli celý jen pro sebe.

Při závěrečném nástupu jsme si navzájem poděkovali za příjemné dny a dětem popřáli hezký zbytek prázdnin.

Jaroslav Háek

48. Posvícenský koláč

40. Memoriál Mirka Háka

T. J. Sokol pozvala v sobotu 12. září přespolní běžce k účasti na 48. ročníku Posvícenského koláče a závodníky mužských kategorií k jubilejnímu 40. Memoriálu Mirka Háka. Význam závodu byl zdůrazněn podporou Libereckého kraje, obce Studence a dalších sponzorů. Závod pomohl Studenci i k dalšímu kroku do Evropy – Posvícenský koláč byl zařazen do Evropského týdne sportu.

Ve 24 kategoriích se vystříдалo 449 závodníků – někteří získávali své první závodní zkušenosti, mnozí se na start pravidelně vrací a někteří veteráni mají v záznamu i desítky startů – nejčastěji běžel Jirka Kuřík, letos již po 22. Obliba běhu zasáhla i Studenec – rozhodčí ve výsledcích zaznamenali 123 místních závodníků, z toho bylo 11 mužů!

Závod děvčat na 100 m

*Předškolním dětem
byla rozdána
stovka koláčů*

*Jan Štefan získal
putovní cenou Květy Jeriové*

Nejmenší předškolní děti si doběhly s úsměvem nebo i s pláčem (často i s podporou rodičů) pro posvícenské koláče a první závodnický čaj. V dalším sledu se na trať vydávaly ostatní kategorie a v 11 hod. byl odstartován hlavní závod – Memoriál Mirka Háka. Mužů startovalo 75, tentokrát chyběli běžci reprezentačních výběrů – ti měli povinnou účast na kontrolních testech. Ve vyrovnaném závodním poli se těžko hledal favorit, na Strážníku se však od závodního pole odědil František Vágenknecht z Nové Paky a náskok udržel až do cíle. Na putovních pohárech bude vyryto další nové jméno!

Z místních borců byl nejrychlejší jedenáctý Jan Boura.

Ze studeneckých závodníků si pro posvícenské koláče na stupně vítězů vystoupili Štěpán Kuřík, Markéta Štefanová, Jan Štefan a Magda Bergerová.

Putovní cenu Květy Jeriové pro nejlepšího studeneckého závodníka získal Jan Štefan – vítěz kategorie mladších žáků.

Jaroslav Hák

Pro pamětníky a hlavně pro mladší generace si připomeňme Mirka Háka:

Miroslav Hák

1943–1975

Mírek Hák byl výraznou osobností studeneckého společenského života. Pomáhal připravovat mnohé kulturní akce, postavil první studeneckou saunu, byl aktivním hráčem kopané a především byl obětavým funkcionářem lyžařského oddílu. Měl velkou zásluhu na jeho rozvoji – ochotně pomáhal vždy tam, kde bylo potřeba. Byl jednatelem, podílel se na pořádání celostátních závodů. Není zapomenuta ani jeho trenérská činnost u úspěšného dorosteneckého družstva. Mírek Hák byl i jedním ze zakladatelů přespolního běhu Posvícenský koláč, který se od roku 1976 na jeho počest v kategorii mužů nazývá „Memoriál Mirka Háka“.

Sportovní klub Studenec

Fotbal

V českém sportovním prostředí vypukla tichá válka o financování českého sportu, obvyčejnými slovy řečeno válka o peníze. Český sport je oproti jiným zemím podfinancován, přestože jako takový vytváří mnohem větší objem hrubého důchodu. Pro příklad nemusíme chodit daleko, jen sportovci a členové SK Studenec svou sportovní činností přispějí do státního rozpočtu skromným odhadem jen na dani z přidané hodnoty minimálně 150 tisíce Kč, přitom přímo ze státní podpory sportu obdržel SK Studenec v letošním roce zhruba 36 tisíc Kč. To je jeden z problémů, které se snaží Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy v poslední době řešit a slíbilo do sportu „nalít“ další finanční prostředky. A tím se rozhořel i druhý doutnající problém, kdo bude tyto prostředky rozdělovat. Pro nezasvěcenou veřejnost je to asi „španělská vesnice“, ale jedná se o spor mezi Českým olympijským výborem, zastřešujícími organizacemi (Česká unie sportu, Česká obec sokolská...)

a sportovními svazy. Každý z nich se snaží získat právo dotace rozdělovat, každý z nich se zaštiťuje mládeží, případně reprezentací. Ale především každý z nich si také chce urvat něco pro vlastní potřeby, pro vlastní funkcionářská střediska. Čím víc přerozdělujících institucí bude, tím méně zůstane finančních prostředků pro vlastní sportovní spolky.

Navíc k určitým sporům dochází i uvnitř jednotlivých sportů, nejenak tomu je i u fotbalu. Letos na podzim sílí snaha profesionálního fotbalu oddělit se od Fotbalové asociace a vytvořit samostatnou organizaci. Pochopitelně v první řadě jde opět o peníze. Nechme však tyto spory už stranou a věnujme se sportu samotnému. Ten má stále obrovský potenciál v nadšených a obětavých trenérech, vedoucích a dalších činovnících sportovních klubů, nejenak tomu je i ve Studenci, nejenak tomu je i v SK Studenec.

Organizace fotbalu prochází v současné době „Fotbalovou revolucí“. Veškerá původně papírová agenda byla digitalizována, od elektronického členství přes elektronickou registraci po elektronické zápisy o utkání. Informační systém, který pro tyto účely vznikl, sice trpí tradičními nemocemi, ale především pro mladší členy se už v současné době osvědčil. Asi jeho největším nedostatkem je určitá nepropojenost mezi zadanými výsledky v informačním systému a webovými stránkami určenými pro veřejnost (www.fotbal.cz). Pokud je zápis o utkání z různých důvodů dodatečně upravován, na webových stránkách ho musí pracovníci FAČR

aktualizovat ručně (některé výsledky se objevují se zpožděním nebo se na tyto stránky nedostanou vůbec).

Podzimní sezóna přinesla další významný krok v rozvoji studenecké mládežnické kopané. Byla uzavřena smlouva o spolupráci s ligovým Baumi-tem Jablonec nad Nisou, která se v těchto dnech již úspěšně naplňuje. Na hostování v Jab-

lonci již hraje Daniel Jandura, na střídavý start Matyáš Hrubý, Tomáš Jandura, Pepa Efenberk, Evžen Malý, Vojtěch Reiner, Roman Valnoha a Lukáš Trejbal. Navíc studenečtí hráči jsou zařazení do okresních i krajských fotbalových výběrů. I z tohoto důvodu do Studence přestoupila řada mládežnických hráčů z okolních klubů, z Martinic přišli Evžen Malý, Roman Valnoha, Patrik Novotný, Attila Szabo, Jakub Šolc, Vojtěch Kochlík, Lukáš Knittel a David Ducháček, z Dolní Kalné Gábina Hubálovská, Míša Dyntar a Roman Hubálovský, na hostování potom posílili studeneckou mládežnickou kopanou Nikola Jeriová a Josef Jiříšta z Kruhu, Miroslav Ježek z Horek, Marek Háša z Horní Branné a Miloš Pokorný z Jilemnice. Mezi dospělými do Studence pro rozšíření kádru bčeka přestoupil Pavel Štefan z Borovnice a na hostování přišel David Hák z Libštátu. K určitému pohybu došlo naopak i směrem ze Studence, do Zálesní Lhoty přestoupili Martin Vydra a Michal Tauchmann a na roční hostování byl uvolněn Václav Korotvička, do Martinic pak přestoupil Patrik Mejvald.

Po neúplné části podzimní sezóny vládne s výsledky i celkovým průběhem mírná spokojenost. Mladší příprava má v soutěžích tři družstva a překvapivě je v čele tabulky tým dívek. I proto si dívky zahrály první ligu přípravek, Iveta Bartoňová, Nelya Ryashko a Markéta Štefanová v dresu Sokola Třebeše, Bára Šulcová, Pavlína a Tereza Votočková v dresu MFK Trutnov, navíc Nelya Ryashko a sestry Votočkovy si připsaly i první ligové branky. V popředí tabulky se drží i tým starší přípravy a mladších žáků, herní kvalitu projevuje i omlazený tým starších žáků. A pochopitelně největší spokojenost tentokrát vládne s A týmem, který je pod vedením Vlada Letkovského po sérii sedmi výher v řadě bez porážky v čele okresního přeboru. Jako tradičně veškeré informace o podzimním fotbalovém dění včetně tabulek a výsledků budou v posledním letošním čísle Studeneckého zpravodaje.

Orientační běh

Prázdninový program orientačních běžců SK Studenec byl poměrně pestrý a největší akcí byl rozhodně vysokohorský pobyt ve švýcarských Alpách pod slavným Matterhornem. Třináct účastníků výpravy absolvovalo několik vysokohorských

túr, což určitě prospěje sportovní výkonnosti. Obdiv určitě zaslouží benjamínek sedmiletá Bára Chrástová. Další akcí bylo soustředění v Oldřichově v Hájích s ubytováním v ekologickém centru Střevlík. Kvalitní terény v okolí byly dobrou přípravou na podzimní sezónu. Poslední prázdninovou akcí byla účast stude-

necké minivýpravy na tří denních závodech Cena Východních Čech v Mikulči nedaleko Nasavrk. Nejlepšího výsledku dosáhla Magda Chrástová, která ovládla kategorii D10 a přivezla si do Studence cenné vítězství.

Seriál Mistrovství České republiky pokračoval nejprestižnějším závodem, a to klasickou tratí, kterou připravili šumperští pořadatelé v náročných terénech Jeseníků. Jediným účastníkem SK Studenec byla tradičně Dominika Kalenská, které výkon v sobotní kvalifikaci stačil pouze na finále C. Dominika se také zúčastnila v rámci hostování v košickém oddíle Mistrovství Slovenské republiky a vybojovala stříbrnou medaili. Konkurence je zde však nesrovnatelná, v kategorii D16 totiž startovalo na Slovensku 7 závodnic, kdežto ve stejné kategorii při Mistrovství České republiky startovalo 78 závodnic, které navíc musely splňovat daná výkonnostní kritéria.

Dalším celostátním závodem byl společný závod žebříčků A a B, který uspořádali Mloci z Mariánských Lázní v Maršovách Chodech nedaleko Tachova. V žebříčku A bojovala Dominika Kalenská o získání licence A, ale ani jeden ze závodů se jí výrazněji nepovedl. V závodech žebříčku B se nejlépe vedlo v sobotním závodě Tereze Chrástové, která si v konkurenci 59 závodnic doběhla nejen pro 3. místo (viz foto), ale i pro licenci A pro příští sezónu. V nedělním závodě se podařilo několika studeneckým závodníkům probojovat do první desítky, Martin Vydra vybojoval vynikající 4. místo v H16B, Aleš Kalenský skončil na 10. místě v H18B,

Magda Hrnčířová získala 9. místo v D16B a Petr Junek si doběhl pro 8. místo a dva stehy na čele v H60B.

Další celostátní závody zavedly orientační běžce do Řasné u Jihlavy, kde proběhly dva závody Českého poháru štafet, které doplnil sprint žebříčku A v městské památkové rezervaci v Telči. Nejlépe se

vedlo Tereze Chrástové, která byla po oba dva dny členkou vítězné štafety Východočeské oblasti. V sobotu startovala studenecká štafeta H14 ve složení Vítek Štefan, Lukáš Link a Aleš Mühlbach s ambicemi o bednu, ale špatné ražení přineslo diskvalifikaci štafety. Vítek Štefan si v neděli spravil chuť nejlepším časem na prvním úseku a druhým místem štafety Východočeské oblasti. Dorostenecká štafeta ve složení Dominika Kalenská, Markéta Urbanová a Magda Hrnčířová si vedla lépe v neděli a doběhla si pro 18. místo z 34 štafet. Ve sprintu v Telči obsadila Dominika Kalenská 22. místo v D16A, Magda Hrnčířová 3. místo a Markéta Urbanová 7. místo v D16C.

Start štafet v Řasné (Vítek Štefan v čele prvního úseku)

oblasti si přivezla 3 medaile, Terka Chrástová ovládla kategorii D14 a druhá místa přivezli Vítek Štefan v D14 a Petr Junek v H60.

V září také proběhly tři závěrečné závody Podkrkonošské ligy žáků. Na řádně zarostlém jilemnickém Kozinci si studenečtí závodníci doběhli pro čtyři první místa, Magda Chrástová v D10, Tereza Chrástová v D14, Honza Štefan v H10 a Martin Vydra v P4, třetí místa přidali Markéta Štefanová v D12, Jana Kejmarová v D14 a Vítek Štefan v H14. Další závod připravil jeden z nejmenších oddílů v regionu, OK RECO Pecka pod stejnojmenným hradem. Studeneckým závodníkům se opět dařilo, již sedmé vítězství v seriálu zaznamenala Magda Chrástová v D10, zvítězili i bratři Štefanovi, Honza v H10 a Vítek v H14, třetí místa tradičně vybojovali Markéta Štefanová v D12 a Jana Kejmarová v D14. Závěrečný závod s celkovým vyhodnocením tradičně pořádal SK Studenec, tentokrát na revidované mapě Velká Poustka v okolí studenecké školy. Znalost prostředí byla pochopitelně výhodou pro studenecké závodníky, a tak v řadě kategorií obsadili čelná místa. V náborové kategorii zvítězil Jakub Vydra před Jakubem Vaničkem a Václavem Pochopem, kompletně obsadili stupně vítězů v pořadí Vítek Štefan, Aleš Mühlbach, Lukáš Link i kategorii H14 (viz foto). Další vítězství si připsali Bára Bulušková v D10, Markéta Štefanová v D12, Tereza Chrástová v D14, Honza Štefan v H12 a Martin Vydra v P4.

Po vyhlášení osmého závodu proběhlo slavnostní vyhlášení celého seriálu osmi závodů:

První podzimní východočeský žebříček připravili vrchlabští orientační běžci v náročném horském terénu Hnědých skal nedaleko Strážného. Studeneckým závodníkům se poměrně dařilo a přivezli si celou řadu umístění na stupních vítězů. Na stupínek nejvyšší vystoupili Magda Chrástová v D10C a Martin Vydra v H16C, Magda Hrnčířová potvrdila stoupající formu 2. místem v D16C, třetí místa přidali Terka Chrástová v D14C a Aleš Kalenský v H18C. Studenecká minivýprava se rovněž vydala do Bedřichovky nedaleko Chrastavy a ze závodu Ještědské

D10 (24 závodnic)

1. Magda Chrástová
5. Bára Bulušková
6. Kája Ježková
9. Zuzka Tomášová
13. Bára Chrástová
21. Nelya Ryashko
23. Markéta Hanušová

D12 (25 závodnic)

1. Anna Karlová JIL
3. Markéta Štefanová
4. Iva Hrnčířová

D14 (23 závodnic)

1. Tereza Chrástová
4. Jana Kejmarová
14. Veronika Gallová
16. Tereza Dubská
14. Bára Chrástová
19. Petra Bachtíková
20. Eliška Hamáčková

P4 (73 závodnic)

1. Martin Vydra
4. Magda Hrnčířová
8. Dominika Kalenská
12. Kateřina Junková
15. Markéta Urbanová
26. Klára Štefanová
45. Erika Pfeiferová
53. Eva Linková
62. Petr Junek
69. Lenka Hrnčířová

H10 (30 závodníků):

1. Jan Štefan
8. Erik Pfeifer
12. Matyáš Munzar
17. Dominik Horáček
20. Petr Pochop
21. Václav Pochop
29. David Bachtík

H12 (22 závodníků):

1. Šimon Kolář HOR
11. Jan Štefan

H14 (30 závodníků):

1. Matěj Tuma SJC
2. Vít Štefan
4. Lukáš Link
5. Aleš Mühlbach
12. Dominik Urban
16. Oliver Pichl

P6 (53 závodníků):

1. Ondřej Starý VRL
4. Tomáš Chrást
6. Aleš Kalenský
18. Tomáš Kučera
30. Martin Vik
32. Michal Kučera
46. Vendula Viková

Letošního ročníku se zúčastnilo celkem 280, z toho 49 závodníků SK Studenec. Jednotlivé závody pořádali „orientáči“ z Hořic (HOR), Jičína (SJC), Jilemnice (JIL), Nové Paky (NPA), Pecky (PEN), Studence (STH), Trutnova (LTU) a Vrchlabí (VRL).

Školní sportovní klub

Začátek školního roku i ve školním sportu přináší řadu organizačních a administrativních úkonů. Řada sportovních soutěží je nyní podporována významnými společnostmi v rámci svých reklamních kampaní (Coca Cola, McDonald) a tyto společnosti nabízejí při včasné přihlášce určité bonusy (nákup sportovního vybavení). I v letošním školním roce zásluhou včasné přihlášky může být Školní sportovní klub vybaven sportovními potřebami od firmy Nike.

Z pestré nabídky školních soutěží se většina z nich studenecký školní sportovní klub zúčastní. Je to dáno jednak dostatkem kvalitních sportovců, což je především zásluhou sportovních spolků ve Studenci i v okolí, jednak přístupem sportovně založených pedagogů studenecké školy, jednak dostatečným finančním zázemím. Řada škol se některých soutěží nezúčastňuje právě pro nedostatek finančních prostředků. A v kterých soutěžích bychom chtěli uspět? Určitě ve futsalové školské lize 7, ve stolním tenise a pokusíme se získat čistý hattrick v mistrovství škol v orientačním běhu (tři vítězství v řadě).

Právě pro získání dalších zájemců o orientační běh, ale i pro širokou veřejnost byl v prostoru školy a naučné stezky ve Stráni zřízen Areál pevných kontrol. Východiskem objekt vzduchotechniky na parkovišti za školou, kde je umístěn panel se všemi potřebnými informacemi. Mapy jsou k dispozici ve škole, uvažuje se o dalších místech, kde by si je mohli zájemci z řad veřejnosti vyzvednout o víkendech či v odpoledních hodinách (čerpací stanice Havel Plyn, hřiště SK Studenec).

Republikové finále Odznaku Všestrannosti Olympijských Vítězů Praha

OVOV zaštiťují legendární čeští desetibojaři Robert Změlík a Roman Šebrle. Do republikového kola se druhým místem v krajském kole probojoval i **Josef Efenberk**, který tak reprezentoval nejen studeneckou školu, ale i Liberecký kraj.

Víkendové sportovní klání vlastně začínalo již ve čtvrtek ráno, kdy náš reprezentant společně s vedoucím a trenérem výpravy v jedné osobě Mgr. Alexandrou Brožovou vyrazil autobusem směr Praha. První zastávkou v Praze byly vysokoškolské koleje na Strahově, které se staly dočasným domovem jednotlivých výprav (možná se tam Pepa jako vysokoškolák jednou vrátí). Poté následoval přesun na stadion Dukly Praha a fotografie se sochou legendárního českého fotbalisty Josefa Masopusta. Na Julisce nejprve probíhal nácvik slavnostního nástupu, poté seznámení s policisty, kteří jednotlivé sportovce po celou dobu doprovázeli po stanovištích.

Po nástupu následovala večeře v menze a zasloužený spánek, neboť všechny čekal časný budíček a odjezd na Julisku. Slavnostního zahájení se zúčastnili čeští

olympionici, kteří v průběhu dvou dnů podávali informace, podpisy a fotografie. Olympijský slib za všechny sportovce přednesla Věra Čáslavská, státní hymnu zazpívala Marta Jandová. Sportovní klání probíhalo zároveň i na vedlejším stadionu Mládeže Na Kotlářce v Dejvicích.

Oba dva dny byly velice náročné, každý den čekalo závodníky 5 disciplín, což bylo fyzicky i psychicky náročné, neboť konkurence a chuť po vítězství byla opravdu cítit na každém. První den absolvovali závodníci sprint 60 m, skok daleký, hod medicinbalem, shyby na šikmé lavici a přeskoky přes švihadlo. Především tyto dvě disciplíny byly velmi náročné, časový limit byl 2 minuty. Druhý den následovaly zbývající disciplíny: trojskok, hod kriketovým míčkem, běh 1000 m, kliky, lehy-sedy. Opět tyto dvě poslední disciplíny měly časový limit 2 minuty. „Musím vám říci, i když jsem velmi pilně trénoval, tak nervozita byla znát, ale hlas paní učitelky byl mým motorem. Její pochvaly mě neustále hnaly kupředu za lepšími výsledky,“ pochvaloval si Pepa koučování.

Pro zpestření a odpočinek se hodila večerní procházka Prahou s cílem na Petříně s krásným výhledem na noční Prahu.

„Jsem velmi rád, že jsem se dostal až do finále a mohl si poměřit síly se svými vrstevníky z celé republiky. Naší kategorie se zúčastnilo 61 chlapců a vyhrál již počtvrté Tomáš Kratochvíl. Bodové rozmezí bylo velmi těsné, v několika disciplínách rozhodovaly setiny a především síla (to musím ještě natrénovat). Mé 26. místo považuji za kvalitní sportovní výsledek, který se budu snažit stále zlepšovat a příští rok se opět zúčastnit. Děkuji paní učitelce, která se o mne během dnů starala jako o svého syna (nosila mi jídlo, pítí, hlídala věci,...),“ ukončil svoje vzpomínání Pepa Efenberk. Patří mu poděkování za vzornou reprezentaci školy a první účast v celostátním kole hned na začátku nového školního roku.

Okresní finále v přespolním běhu

První okresní kolo se konalo tradičně na jilemnické Hraběnce a pro studeneckou školu přineslo trochu hořký úspěch. Proč? Třem družstvům se podařilo postoupit do krajského kola, ale vzhledem k zájezdu do Anglie se ho studenecká výprava nemůže zúčastnit. Pokud by krajská organizace Asociace školních sportovních klubů

dodržela závazný termín krajského finále (do 9. října), nic by v účasti studeneckých běžců nebránilo. Naše snaha o změnu termínu byla marná.

V početné konkurenci, kdy chyběly pouze turnovské školy, podali studenečtí závodníci až na výjimky velice kvalitní výkony a jilemnickým lyžařům byli více než vyrovnanými soupeři. A tak z Hraběnký putovaly do Studenci dva tituly okresních přeborníků. Mezi nejmladšími žákyně zvítězila s převahou Markéta Štefanová a v družstvech o pouhou vteřinu porazily starší dívky jilemnickou jedničku. Zde patří pochvala všem členkám tohoto družstva, neboť bojovaly o každou sekundu až do

cílové rovinky. Stejně tak výborný závěr vynesl třetí místo Tereze Chrástové.

Výsledky – nejmladší žáci:

1. Markéta Štefanová	2. Jan Štefan
12. Magda Chrástová	10. Ondra Berger
16. Bára Šulcová	12. Daniel Plecháč
2. ZŠ a MŠ Studenec	2. ZŠ a MŠ Studenec

Výsledky – mladší žáci:

3. Tereza Chrástová	4. Pepa Efenberk
11. Veronika Bergerová	5. Vítek Štefan
14. Linda Zahradníková	10. Vojta Reiner
15. Sabina Jebavá	24. Petr Mazánek
26. Iva Hrnčířová	29. Adam Švec
2. ZŠ a MŠ Studenec	2. ZŠ a MŠ Studenec

Výsledky – starší žáci:

2. Magda Bergerová	9. Aleš Mühlbach
5. Renata Trejbalová	13. Tomáš Exner

8. Jana Kejmarová	25. Honza Šimůnek
9. Magda Hrnčířová	27. Pavel Šír
10. Veronika Šimůnková	35. Ondra Tušiak
14. Eliška Hamáčková	36. David Bajer
19. Tereza Dubská	
1. ZŠ a MŠ Studenec	5. ZŠ a MŠ Studenec

Krajské kolo nejmladšího žactva v lehké atletice

Třetí kolo krajského kola v lehké atletice se konalo v Turnově a bohužel se pořadatelům příliš nevyvedlo. Domácí oddíl si z krajského kola „udělal“ náborový závod a velké množství závodníků prodloužilo průběh závodu a především zmatky ve výsledcích. Závodníkům byly přiřazeny špatné časy, což zkreslilo celkové výsledky. Především u těch nejmenších by k takovým nedostatkům docházet nemělo, ztrácejí motivaci a chuť do závodění. Současný moderní argument většiny dospělých v mnoha sportech, že nejde o výsledek, ale o získání dovedností a výkonnosti, ne vždy u malých sportovců uspěje.

Družstvo chlapců vybojovalo třetí místo a tím i postup do krajského finále, které se konalo v neděli 27. září 2015 v Jablonném v Podještědí. Právě tento termín však většině týmu nevyhovoval pro kolizi s jejich ostatními sportovními aktivitami (fotbal, přespolní běhy), a tak se finále nezúčastnilo. Dívky obsadily v konečném hodnocení 5. místo, a tak obě družstva se v konkurenci velkých atletických oddílů neztratila (Jičín, Mladá Boleslav, Turnov).

Orel

Ženy zahájily krajský přebor

Ženy zahájily mistrovskou soutěž jako obhájkyně prvenství ze třech posledních sezón. Skupina je letos silnější o tým Jaroměře, který má ligové zkušenosti, a tak obhajoba titulu bude určitě těžká. A to i proto, že tým se dává těžko dohromady a na některé zápasy se sejde stěží 6 hráček. Po rozpačitém začátku má však výkon našich žen rostoucí úroveň a ženy se již usadily na druhém místě právě za Jaroměří, která ještě neztratila ani bod. Souboj s Jaroměří čeká náš tým až na jaře.

1. TJ Jiskra Jaroměř	12	12	0	0	0	36:1	36
2. Orel Studenec	12	8	0	3	1	31:16	27
3. TJ Harant Pecka	12	6	1	0	5	22:21	20
4. TJ Lánov	12	4	2	3	3	25:24	19
5. TJ Sokol Jezbiny	10	3	2	1	4	18:21	14
6. TJ Sokol Bílá Třemešná „B“	12	2	2	0	8	15:29	10
7. TJ Sokol Bílá Třemešná „C“	10	1	2	0	7	13:25	7
8. TJ Sokol Dřevěnice	12	1	0	2	9	10:33	5

Stolní tenisté zahájili na konci září

Na konci září zahájili soutěže také naši stolní tenisté. Nejvýše hraje mužský A-tým, a to v krajském přeboru 2. třídy. Veškeré výsledky můžete sledovat na tomto odkazu:

<http://stis.ping-pong.cz/htm/soutez.php?id=1841&rocnik=2015&oblast=420102>

B-tým hraje okresní přebor 1. třídy a výsledky můžete pravidelně sledovat na odkazu:

<http://stis.ping-pong.cz/htm/soutez.php?id=1878&rocnik=2015&oblast=420608>

Soutěž hrají už také žáci, a to opět v okrese Jičín:

<http://stis.ping-pong.cz/htm/soutez.php?id=2013&rocnik=2015&oblast=420604>

Studenecké MIXY 2015

V sobotu 29. srpna se uskutečnil již 18. ročník volejbalového turnaje smíšených družstev „Studenecké mixy 2015“. Přestože se studenecký tým (jediný ze Studence byl tým pořádajícího Orla) neprobojoval ani do semifinále, celkově se turnaj velice vydařil.

Po dramatických soubojích v semifinále (obě skončila výsledkem 2:1) turnaj vrcholil finálovým utkáním mezi tradičními účastníky našeho turnaje týmy Harley Jilemnice a Rodos Vrchlabí. Toto utkání skončilo nakonec jednoznačným vítězstvím jilemnického týmu.

Výsledky vyřazovací části:

Čtvrtfinále:

Predátoři – Balvani

2:0 (25:12, 25:15)

Rodos – Orel

2:0 (25:19, 25:23)

Harley – Velký Voči

2:0 (25:22, 25:14)

Hej Kámo – Madagaskar

2:0 (25:21, 25:22)

Semifinále:

Harley – Hej Kámo

2:1 (25:20, 23:25, 15:8)

Rodos – Predátoři

2:1 (25:23, 22:25, 15:12)

Finále:

Harley – Rodos 2:0 (25:14, 25:20)

Vítězný tým Harley Jilemnice

Konečné pořadí:

1. Harley (Jilemnice)
2. Rodos (Vrchlabí)
3. Predátoři (Jilemnice)
4. Hej Kámo (Jilemnice + Krkonoše)
5. Madagaskar (Lázně Bělohrad a okolí)
6. **Orel Studenec** (Chrtková Lenka, Šikolová Mirka, Šimková Markéta, Chrtek Michal, Mečíř Petr, Vancl Jan)
7. Velký Voči (Dvůr Králové)
8. Balvani (Jablonec nad Nisou)

Na závěr byli vyhlášeni nejužitečnější hráči ve dvou kategoriích. Mezi ženami získala ocenění nejužitečnější hráčky **Lída Krejčí** z týmu Predátorů. V konkurenci mužů ocenily ostatní týmy nejvýše **Jana Havlíčka** z vítězného týmu Harley.

Dětské soutěžní odpoledne

Poslední srpnovou neděli nám přálo počasí. Bylo krásně, a tak se mohla stovka nadšených dětí vesele zapojit do více než 20 disciplín na dětském soutěžním odpoledni.

Za své výkony si pak děti právem vybraly cenu. A většina ne jednu, ale hned několik. **Děkujeme tímto všem organizátorům a sponzorům, kteří se na uspořádání této akce podíleli.**

Velký letní bál

V sobotu 5. září jsme uspořádali tradiční letní bál. Sokolovna byla obehnaná lešením, to nám ale nevadilo, a jak se ukázalo, nevadilo to ani tanečníkům, kterých se opět sešlo téměř 240.

Skvělý personál se staral o všechny přítomné, aby nikomu nic nechybělo. Kapela Levou rukou band nás svým skvělým výkonem provázela až do půl třetí.

To byl parket ještě poměrně slušně zaplněn nadšenými slušně se bavícími lidmi. Když vše skončilo, zazněl

ještě tradiční dozvuk v baru, kde nám dechové trio (saxofon, trubka a pozoun) zatroubilo skladbu Život je jen náhoda. Ovace byly obrovské. Dík patří všem, kteří pomohli s přípravami bálu, s obsluhou večer i -

všem, kteří přišli pomoci s úklidem v neděli ráno.

Turnaj v Mölkky!

V sobotu 12. září jsme uspořádali první studenecké mistrovství ve hře Mölkky. Tato hra přišla do Čech z Finska a jedná se o hru v přírodě, kterou může hrát úplně každý, poněvadž není nikterak náročná. Turnaje se zúčastnil překvapivě maximální počet startujících, tedy 12 dvojic. Více by vzhledem k omezeným časovým možnostem nebylo reálné.

Mezi 24 účastníky si nejlépe vedla dvojice Anežka Maryšková a Josef Kracík, která ve finále zdolala dvojici František Kuřík a Dominik Urban, která obsadila stříbrnou příčku. V souboji o bronz dopadli lépe mladíci Nela Šimková a Šimon Urban.

Tato dvojice v utkání o třetí místo udolala své skautské vedoucí Alžbětu Kuříkovou (dnes už Hančovou) a jejího dnes už chotě Zdendu Hanče. Cenu za páté místo si odnesly sestry Katka a Jana Tauchmanovy. Děkujeme hlavním organizátorům, kterými byli Katka Hylmarová a Jakub Staněk, že nás s touto zajímavou hrou seznámili.

Dechový soubor zaplnil orlovnu

Ve čtvrtek 1. října jsme uspořádali tradiční koncert žáků dechového oddělení ZUŠ Jilemnice pod vedením pana učitele Horáčka. Orlovnu zaplnilo více než 70 posluchačů, kteří si mohli vychutnat výkony jak začátečníků, tak i zkušených muzikantů. Večer zahájil mladičkový Štěpán Petrák z Roztok na zobcovou flétnu a hned po něm zahrála na příčnou flétnu Karolína Kuříková z Martinic. Pak už následovala vícečlenná uskupení, v nichž se ze studeneckých muzikantů představili Eliška Drbohlavová, Bára Vanclová, Terka Dubská, Markéta, Šimon a Dominik

Urbanovi a Jenda Tomáš. Posluchači mohli v průběhu večera ocenit směs waltzů v podání dechového oktetu (4 klarinety a 4 příčné flétny).

Skvělý výkon podal dechový sextet, který uchvátil zejména předehtou z opery Lazebník sevillský a směsí skladeb ze slavného muzikálu My Fair Lady.

Závěr koncertu patřil už tradičně nejzkušnějším. Nejprve zazněly v podání 4 klarinetů např. skladby Jaroslava Ježka Bugatti step a Klobouk ve křoví. Koncert pak vrcholil vystoupením saxofonového kvarteta, které zakončilo koncert sklad-

bou Tři strážníci a přidavkem David a Goliáš.

Svatomartinský večer se letos nekoná

Závěrem se omlouváme všem příznivcům Svatomartinského vína i všem, kteří si s námi rádi zazpívají folk a country, tradiční Svatomartinský večer se letos konat nebude. Věříme, že se s vámi budeme moci sejít opět za rok, tedy v sobotu 12. listopadu 2016.

Diabetes a pohyb

Inzulín před fyzickou aktivitou

Dostáváme se ke specifické otázce, které se týká především diabetiků 1. typu a diabetiků 2. typu léčených inzulínem. Diabetici 2. typu léčení pouze dietou a léky, které nestimulují uvolňování inzulínu do krevního oběhu, většinou nemusí mít

maximální kontrolu nad aktuální glykemií před sportem – nehrozí jim výrazné nebezpečí hypoglykemie. Přesto i oni by měli zahajovat cvičení ve vhodném odstupu od posledního jídla.

Proč diabetikům, kteří si píchají inzulín, hrozí při sportování riziko hypoglykemie? U zdravého člověka sníží slinivka břišní v reakci na pohybovou zátěž sekreci inzulínu do krevního oběhu. Diabetikovi, který si inzulín před cvičením píchnul do podkoží, koluje v krvi konkrétní množství inzulínu, které uklízí glukózu do buněk. Práce kosterní svaloviny spotřebovává značné množství glukózy pocházející ze zásob svalového glykogenu, ale také glukózy z krevního oběhu. Kombinace delšího cvičení, inzulínu dodaného z vnějšku a nedostatečných zásob sacharidů v těle mohou velmi snadno vyústit v hypoglykemický stav.

Proto velmi záleží na tom, co a kdy sníte před plánovanou pohybovou aktivitou. Ovlivní to nejen hladinu krevního cukru, fyzický výkon, ale i celkovou pohodu, v jaké se bude trénink odehrávat. O množství stravy, příjmu sacharidů a počtu inzulínových jednotek, které byste měli před fyzickou aktivitou aplikovat, se rozhodnete na základě aktuální glykemie, charakteru a délky aktivity, která vás čeká.

Zásadou je snížit počet jednotek inzulínu působícího v průběhu cvičení o 20 až 50 %. Čím delší výkon očekáváte, tím větší redukci inzulínu je třeba provést. Eventuálně je třeba také snížit množství inzulínu, který bude aplikován po ukončení cvičení. Pokud se jedná o celodenní aktivitu, snížit je třeba také dlouhý inzulín píchnutý v ranních hodinách. Důležité také je místo vpichu inzulínu. Pokud aplikujete inzulín do partií, které jsou aktivní (stehna, sedací svalstvo, paže), významně se zrychlí jeho vstřebávání. Výhodné je aplikovat inzulín do břišní oblasti, ze které se vstřebává pomaleji.

Alespoň v počátcích, tj. při zahájení pravidelných tréninků, je dobré monitorovat hladinu krevního cukru před, při (jedná-li se o delší aktivity – každou hodinu 1×) i po ukončení cvičení s odstupem několika hodin. Pomůže Vám to naučit se správně manipulovat s přísunem sacharidů a množstvím aplikovaného inzulínu – s cílem udržení v průběhu celé tréninkové jednotky optimální glykemie.

zdroj: <http://www.mte.cz/>

Recept nejen pro diabetiky: Mrkvové placky

Mrkev a brambory oloupeme, omyjeme a nastrouháme. Posypeme je celozrnnou moukou, přidáme vejce, sůl, pepř, koriandr i mletou papriku a směs dobře promícháme. V pánvi rozpálíme olej a usmažíme placičky. Aby nebyly tolik tučné, odkládáme je na ubrousek. Opereme bylinky, několik jich dáme stranou na ozdobu, zbylé otrháme a lístky jemně nasekáme. Oloupeme a utřeme česnek. Bylinky s česnekem smícháme s jogurtem a podle potřeby ochutíme. Placičky rozdělíme na talíře, přidáme omáčku a ozdobíme bylinkami.

zdroj: <http://www.recepty.eu/>

Finanční poradci

Jana Pavlíčková a **Michaela Novotná**

Tel. 777 631 764

Tel. 732 842 655

otvírají v Jilemnici, ul. Vavřínecká 91 / pěší zóna /

novou **POJIŠŤOVACÍ KANCELÁŘ** v oborech:

- Pojištění vozidel
- Pojištění majetku
- Stavební spoření
- Penzijní připojištění
- Životní a úrazová pojištění

Neplatte pojišťovnám zbytečně !!!

Přijďte se zdarma a nezávazně poradit!!!

Těšíme se na vás **PO-PÁ 9-12 13-16 h**

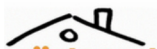
POJIŠŤOVNA
ČESKÉ SPORITELNY
VIENNA INSURANCE GROUP

MAXIMA
POJIŠŤOVNA

ČSOB Pojišťovna

wüstenrot
ŽIVOTNÍ POJIŠŤOVNA

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

GENERALI
Pojišťovna

ČESKÁ
POJIŠŤOVNA

SLAVIA
POJIŠŤOVNA

UNIQA

OBEC STUDENEC SI VÁS DOVOLUJE POZVAT
NA PŘEDVÁNOČNÍ 8. ROČNÍK:

„POHOŠTĚNÍ OBECNÍ POLÉVKOU“

Kdy: SOBOTA 5. PROSINCE 2015

Místo konání: AMFITEÁTR U ZŠ A MŠ VE STUDENCI

Čas zahájení: OD 13.00 HODIN

Program: BUDE UPŘESNĚN NA PLAKÁTECH
VE VÝVĚSNÍCH SKŘÍNÍCH

OBČERSTVENÍ NEJEN V PODOBĚ „OBECNÍ POLÉVKY“
PO DOBU CELÉ AKCE ZAJIŠTĚNO

Studenecký zpravodaj 5/2015

Vydává Obecní úřad Studenec

Internetová adresa: <http://sz.studenec.cz/>

Uzávěrka dalšího čísla: 15. listopadu 2015

Příspěvky lze zasílat na e-mail obec@studenec.cz

Tisk FITOS spol. s r. o. Stará Paka

Obec Studenec si Vás dovoluje pozvat na

DUO ADAMIS

www.duoadamis.cz

Pátek 13. listopadu 2015 od 17.00 hodin

Místo konání: Zasedací místnost na OÚ Studenec Vstupné: 50,-Kč